

εργατική

Βδομαδιακή Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

30 Δεκέμβρη 2014

www.sekonline.gr

No 1154

Καπνός η “Προεδρική Πλειοψηφία” Η κινδυνολογία δεν πέρασε

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ!

και τώρα, εμπρός να κάνουμε την ήττα τους, εργατικές νίκες

Δυνατή ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την αντι- καπιταλιστική ανατροπή!

1. Η κατάρρευση της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ κάτω από τις πιέσεις των αγώνων της εργατικής τάξης και της νεολαίας αλλά και της μακρόσυρτης καπιταλιστικής κρίσης δικαιώνει την επιμονή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο δρόμο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έπαιξε πρωτοπόρο ρόλο για τη διαμόρφωση του μαζικού ρεύματος προς τα αριστερά που στρίμωξε τον Σαμαρά και τον Βενιζέλο και αποτελεί δύναμη ελπίδας για χιλιάδες αγωνιστές ότι αυτή η δυναμική δεν θα ανακοπεί από τους συμβιβασμούς της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν είναι ώρα για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ να θυσιάσει τον αντικαπιταλιστικό ρόλο της στο βωμό μιας συνεργασίας με δυνάμεις που τον έχουν αρνηθεί συστηματικά.

Συνέχεια στη σελίδα 2

Το εργατικό κίνημα είναι εδώ όπως ήέει το πανό της ΕΡΤ. Οι Σαμαροβενιζέλοι πού είναι;

Συνέχεια από την σελίδα 1

Η ανάγκη για δυνατή επαναστατική αριστερά, δυνατή ΑΝΤΑΡΣΥΑ, επιβεβαιώνεται κάθε μέρα που περνάει.

- Για να συγκρουστούμε με τις επιθέσεις και τους εκβιασμούς των καπιταλιστών, ΕΕ και ΔΝΤ, που δεν πρόκειται να σταματήσουν ακόμα κι αν χάσουν την μνημονιακή κυβέρνηση τους στις εκλογές. Αντίθετα, θα ενταθούν με στόχο την πλήρη υποταγή μιας κυβέρνησης με κέντρο τον ΣΥΡΙΖΑ.
- Για να συνεχίσουμε σαν αριστερή – εργατική αντιπολίτευση, στηρίζοντας τα βήματα των πρωτοπόρων κομματιών που διεκδικούν την κλιμάκωση των αγώνων και το συντονισμό τους για να πάρουμε πίσω όλα όσα μας λεηλάτησαν. Αλλά και για να τσακίσουμε τους φασίστες, να νομιμοποιηθούν οι μετανάστες και να αποκτήσουν ιθαγένεια όλα τα παιδιά, να μπορούμε μπροστά σε όλες τις οικονομικές και πολιτικές μάχες.
- Για να μετατρέψουμε την ανατροπή των Σαμαροβενιζέλων σε ανατροπή της κυρίαρχης τάξης και όλων των μηχανισμών της. Ο αντικαπιταλισμός δεν είναι «αφηρημένος βερμπαλισμός», είναι η στρατηγική που ενώνει τις μάχες του σήμερα με τη συνολική δικαίωσή τους με την εξουσία της εργατικής τάξης.

Πολύτιμο όπλο

Οι δυνατότητες για μια τέτοια αντικαπιταλιστική αριστερά είναι μεγαλύτερες από ποτέ. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ με την πρωτοπόρα δράση της μέσα στους αγώνες έχει καταφέρει να κερδίσει την εκτίμηση χιλιάδων αγωνιστών. Το αντικαπιταλιστικό της πρόγραμμα έχει αναδειχθεί σε πολύτιμο όπλο για να μπορέσει το κίνημα να αποτρέψει τους εκβιασμούς της κυρίαρχης τάξης αλλά και να ολοκληρώσει τη δυναμική της ανατροπής, διαγράφοντας το χρέος, κρατικοποιώντας τις τράπεζες και τις επιχειρήσεις με την επιβολή εργατικού ελέγχου, προχωρώντας σε ρήξη και αποδέσμευση με την ΕΕ, ανοίγοντας τον δρόμο για μια κοινωνία με τους εργαζόμενους στο τιμόνι.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει αναδειχθεί σε διακριτό τρίτο πόλο στην αριστερά και έτσι πρέπει να συνεχίσει. Διατηρώντας την πολύτιμη αυτοτέλεια και ανεξαρτησία της μπορεί να ενισχυθεί σαν δύναμη που με την αντικαπιταλιστική στρατηγική της και την ενιαιομετωπική ταχτική της μπορεί να συσπειρώσει χιλιάδες αγωνιστές που παλεύουν για την ανατροπή και δεν έχουν εμπιστοσύνη ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα δικαιώσει τις προσδοκίες τους.

Για να προχωρήσει με αυτόν τον τρόπο, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να αντισταθεί στις πιέσεις για προσαρμογή προς τα δεξιά. Πρώτα απ' όλα από την ίδια την κυρίαρχη τάξη, που προσπαθεί να αποδείξει ότι παρά την τε-

ράστια κρίση της εξακολουθεί να έχει τη δύναμη να καθορίζει τις εξελίξεις, ότι το εργατικό κίνημα δεν μπορεί να την ανατρέψει και να νικήσει. Αλλά και από τον καλπασμό προς τα δεξιά της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ που πιέζει όλα τα κομμάτια της αριστεράς να κινηθούν ανάλογα αναζητώντας πιο «ρεαλιστικές» λύσεις.

Το κενό που αφήνει η δεξιά προσαρμογή της ηγεσίας Τσίπρα δεν μπορεί να καλυφθεί με την επιστροφή σε έναν αριστερό ρεφορμισμό, όπως νομίζουν τμήματα της αριστεράς μέσα ή δίπλα στον ΣΥΡΙΖΑ. Είναι αυταπάτη ότι αν η αντικαπιταλιστική αριστερά κλαδέψει τον αντικαπιταλισμό της θα αποκτήσει μαζική επιρροή. Το μόνο που θα πετύχει είναι να απογοητεύσει ακριβώς εκείνο το τμήμα των αγωνιστών που πάλεψε και παλεύει για εναλλακτικό προσανατολισμό της αριστεράς, για να ανοίξει μια συνολικά διαφορετική προοπτική, την προοπτική της ανατροπής και όχι της διαχείρισης του καπιταλισμού. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ παλεύει για να δυναμώσει αυτήν την αριστερά και η ενίσχυσή της μπορεί να κάνει διαφορά στην Ελλάδα αλλά και να λειτουργήσει σαν παράδειγμα στην προσπάθεια να δυναμώσει η επαναστατική αριστερά σ' όλη την Ευρώπη, στη Γαλλία για να μην επιτρέψει να εμφανίζεται η Λεπέν σαν τη μόνη αντιπολίτευση στον Ολάντ, στο Ισπανικό κράτος για να μην ακολουθήσει το Podemos τα χνάρια της δεξιάς προσαρμογής του ΣΥΡΙΖΑ κλπ.

2. Γι' αυτό η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να απορρίψει την πρόταση για ενσωμάτωσή της σε ένα νέο μέτωπο με το Σχέδιο Β. Οι δυνάμεις του ΣΕΚ αλλά και πλήθος συντρόφων και συντροφισσών που συσπειρώνονται στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ απαντάνε ξεκάθαρα όχι, υπερασπίζοντας το κεκτημένο των αποφάσεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Το Σχέδιο Β του Α. Αλαβάνου κινείται σε τελείως διαφορετική κατεύθυνση. Οι διαφωνίες έχουν να

κάνουν με τη συνολική πολιτική φυσιογνωμία του Σχεδίου Β σαν δύναμη της πατριωτικής αριστεράς που περιορίζεται στο στόχο της παραγωγικής ανασυγκρότησης της ελληνικής οικονομίας, του ελέγχου στο εθνικό νόμισμα και μιας Κεϋνσιανής διαχείρισης σαν απάντηση στην κρίση του συστήματος. Οι συζητήσεις και οι αναζητήσεις συμμαχιών του Σχεδίου Β προς το ΕΠΑΜ, το κόμμα της Δραχμής κλπ που συνεχίζονται, πατάνε σ' αυτήν τη βάση. Άλλωστε, αυτή η φυσιογνωμία συμβαδίζει με την προηγούμενη διαδρομή του Α. Αλαβάνου σαν κορυφαίο στέλεχος της ρεφορμιστικής αριστεράς με το ΚΚΕ, τον Συνασπισμό, τον ΣΥΡΙΖΑ και το ΜΑΑ.

Έντονη διαφωνία

Η πίεση για δεξιά προσαρμογή φτάνει και στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ μέσα από την πρόταση για εκλογική και πολιτική συνεργασία με το Σχέδιο Β. Η έντονη διαφωνία που έχει ανοίξει ενάντια σ' αυτή τη συνεργασία δεν περιορίζεται σε ζήτημα διαφορετικής εκλογικής ταχτικής. Αφορά την ουσία, για το αν η ΑΝΤΑΡΣΥΑ προκειμένου να πετύχει τη συνεργασία με άλλες αριστερές δυνάμεις πρέπει να κλαδέψει το στόχο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής, αν παραιτείται δηλαδή από τη συνολική κατεύθυνση στην οποία διεκδικεί να τραβήξει και να κερδίσει όσα κομμάτια διαφοροποιούνται από τα ρεφορμιστικά αδιέξοδα. Αφορά επιπλέον, το αν αυτή η συνεργασία κινείται στην κατεύθυνση δημιουργίας «ευρύτερου» μετώπου που δεν θα είναι αντικαπιταλιστικό, στο οποίο να διαχυθεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Αυτές οι διαφορές συμπυκνώνονται με την επιμονή του Σχεδίου Β να φύγει κάθε αναφορά στον αντικαπιταλισμό, και η συνολική κατεύθυνση της αντικαπιταλιστικής ανατροπής να με-

τατραπεί σε μακρινό στάδιο του μέλλοντος. Αυτό εκφράζεται και οργανωτικά με την τοποθέτηση ότι στόχος της συνεργασίας πρέπει να είναι η δημιουργία ενός άλλου μετώπου μέσα στο οποίο να χαθεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Δύο μόλις μέρες πριν από την πρώτη συνάντηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με την ΠΜΣ στις 18/12, κυκλοφόρησε κείμενο του Συντονιστικού της ΠΜΣ που διεκδικούσε ανοιχτά την ανατροπή της πλειοψηφίας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που «παλινδρομεί μεταξύ προτάσεων για συγκρότηση ενός ευρύτερου αντικαπιταλιστικού πόλου (που προϋποθέτει την πλήρη αποδοχή του προγράμματος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ) και απλών εκλογικών συνεργασιών μιας χρήσης». Και υπογράμμιζε ότι η πιθανή εκλογική κάθοδος «πρέπει να έχει μέλλον ως πολιτική συνεργασία, να είναι βήμα προς τη συνολικότερη διαδικασία οικοδόμησης κοινωνικοπολιτικού μετώπου», λέγοντας δηλαδή ότι στόχος της συνεργασίας πρέπει να είναι η δημιουργία ενός άλλου μετώπου πέρα από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Δεν υπάρχει λοιπόν καμία ουσιαστική μετατόπιση αυτών των δυνάμεων προς την γραμμή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Το αντίθετο συμβαίνει, δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ προσαρμόζονται δεξιά προσπαθώντας να βρουν κοινό έδαφος με το Σχέδιο Β. Καταρχήν η ΑΡΑΝ και η ΑΡΑΣ που μετά τις ευρωεκλογές προχώρησαν στη συγκρότηση της ΠΜΣ σαν όχημα για να βάζουν μεγαλύτερες πιέσεις για προσαρμογή μέσα στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Με ξεχωριστή πολιτική πλατφόρμα στο τελευταίο ΠΣΟ για να μπορεί να χωράει μια συνεργασία με την ΠΜΣ. Αλλά και η ηγεσία του ΝΑΡ που αποφάσισε να συνταχτεί μαζί με ΑΡΑΝ-ΑΡΑΣ (παρά το ότι στήριξε διαφορετική πολιτική πλατφόρμα στο ΠΣΟ) και να μπει σε διαδικασία διαπραγμάτευσης για το αν θα υπάρχει νέο όνομα που θα χαρακτηρίζει την συ-

νεργασία σαν υπέρτιτλος ή υπότιτλος (Αριστερή Μετωπική Πολιτική Συνεργασία πρότεινε η ΠΜΣ, Πολιτική Συνεργασία για την Αριστερά της Ανατροπής πρότεινε το ΝΑΡ).

3. Αυτή η δεξιά μετατόπιση επιχειρείται επιπλέον να περάσει με αντιδημοκρατικό τρόπο.

Στην τελευταία συνεδρίασή του το Πανελλαδικό Συντονιστικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αποφάσισε να απευθύνει την πρόταση συνεργασίας και εξουσιοδότησε την ΚΣΕ να προχωρήσει στις απαραίτητες συναντήσεις. Αποφάσισε επίσης μετά και την επιμονή εκ μερών των σ. του ΣΕΚ ότι η όποια συνεργασία θα συζητηθεί και θα αποφασιστεί οριστικά από την 3η Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που είχε προκηρυχθεί για τις 17-18 Γενάρη. Το ΣΕΚ στήριξε αυτήν την απόφαση γιατί ρητά ανέφερε ότι α) το πλαίσιο της συνεργασίας θα είναι «υπό την ηγεμονία του αντικαπιταλιστικού μεταβατικού προγράμματος» και β) ότι θα υπάρχει τελική έγκριση από την Συνδιάσκεψη, σαν απαραίτητο βήμα για να μην επικρατήσουν οι ανεύθυνες πρακτικές «κοπτοραπτικής» πλαισίων σε κλειστά δωμάτια μακριά από τον κόσμο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που χαρακτηρίζαν τις αντίστοιχες προσπάθειες συμφωνίας με το Σχέδιο Β που επιχειρήθηκαν πριν από ένα χρόνο.

Καθαρή αντιμετώπιση

Παρά τις αποφάσεις του ΠΣΟ, η πλειοψηφία της ΚΣΕ αποφάσισε την αναβολή της Συνδιάσκεψης. Από τη στιγμή που η πλειοψηφία της ΚΣΕ αναβάλλει τη Συνδιάσκεψη έχει χάσει την εξουσιοδότηση που είχε από το ΠΣΟ και δεν νομιμοποιείται να δημιουργεί τετελεσμένα που θυσιάζουν την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Αν η επίοψηση των εκλογών δεν αφήνει χρονικά περιθώρια για να γίνει η Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, τότε ακόμη περισσότερο δεν υπάρχουν τα περιθώρια για να γίνει μια συνένωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ερήμην του κόσμου της. Η έντιμη και καθαρή αντιμετώπιση είναι να δώσει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ τη μάχη των εκλογών και μετά να έρθουν τα ζητήματα στη Συνδιάσκεψή της.

Ήδη μια σειρά συνελεύσεις τοπικών επιτροπών (Πετράλωνα, Εξάρχεια, Ναύπλιο, Μαγνησία) έχουν εκφράσει τις αντιρρήσεις τους για τους χειρισμούς της ΚΣΕ. Καλούμε όλα τα μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ να συμμετέχουν μαζικά στις συνελεύσεις 2-5 Γενάρη μπροστά στη νέα συνεδρίαση του ΠΣΟ στις 6 Γενάρη, για να απαιτήσουμε το αυτόνομο κατέβασμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις εκλογές και να διαφυλάξουμε όλη την επόμενη περίοδο την πολύτιμη αυτοτέλεια και ανεξαρτησία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σαν μέτωπο της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς.

**Η Κεντρική Επιτροπή
του Σοσιαλιστικού
Εργατικού Κόμματος**

Δευτέρα 29 Δεκέμβρη έξω από τη Βουλή καθαρίστριες, ΕΡΤ, σχολικοί φύλακες, πανηγυρίζουν για την κατάρρευση της κυβέρνησης

Οι αγώνες φέρνουν τις νίκες

Την ώρα που η συγκυβέρνηση κατέρρεε μέσα στη Βουλή, κατά τη διάρκεια της τρίτης ψηφοφορίας, η γιορτή απ'έξω σπληνταν. Ήδη από τις 11πμ, τα πρώτα πανό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έκαναν την εμφάνισή τους. Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ κατεύθυναν λίγο αργότερα, το ίδιο και οι μετανάστες εργάτες της Γενικής Ανακύκλωσης, που νωρίτερα είχαν προχωρήσει σε κατάληψη του εργοστασίου. Στην Καραγιώργη Σερβίας συγκεντρώνονταν οι καθαρίστριες και οι σχολικοί φύλακες για να διαδηλώσουν κι αυτοί προς το Σύνταγμα. Όλοι με τα ακουστικά στα αυτιά περιμένοντας να επιβεβαιωθεί το κυβερνητικό βατερλώ.

“Η ψηφοφορία μόλις τελείωσε” ακούστηκε από τη ντουντούκα, η φωνή του Τάσου Αναστασιάδη, από το Συντονισμό Ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες. “Μόλις τελείωσε η πιο μισητή κυβέρνηση των τελευταίων χρόνων. Τώρα ξεκινάει ο μεγάλος αγώνας για να επιβάλουμε ότι η ανατροπή των Σαμαροβενιζέλων θα σημάνει τη νίκη όλων αυτών που παλεύουμε τόσα χρόνια!”. Οι πανηγυρισμοί και τα συνθήματα ξέσπασαν, για να συνεχιστούν στους γύρω του Συντάγματος δρόμους, με την πορεία – γύρο του θριάμβου που πραγματοποίησαν οι συγκεντρωμένοι. “Επιτέλους ανατράπηκε το καθεστώς Σαμαρά Βενιζέλου” μας είπε ο Νίκος Κλέτσας εργαζόμενος της ΕΡΤ. “Σήμερα έγινε αυτό που τα λαϊκά στρώματα περίμεναν όλον αυτό τον καιρό. Στολίζουν τα ελικόπτερα κι ετοιμάζονται να φύγουν. Η ΕΡΤ είναι ανοιχτή όλους αυτούς του 19 μήνες και είμαστε σίγουροι ότι σε λίγο θα ξαναγυρίσουμε στο φυσικό μας χώρο, στο Ραδιομέγαρο”.

Συνέχεια στη σελίδα 5

Η τρίτη και τελική ψηφοφορία στη Βουλή για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας επιβεβαίωσε πανηγυρικά την κατάρρευση της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Η κινδυνολογία δεν πέρασε. Ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος δεν κατάφεραν να εξαγοράσουν ούτε έναν βουλευτή παραπάνω.

Έξω από τη Βουλή, ένα πλήθος με πρωταγωνιστές την ΕΡΤ και τις καθαρίστριες υποδέχθηκε με ζητωκραυγές το αποτέλεσμα (βλέπε στις διπλανές στήλες). Η συγκέντρωση αυτή στο Σύνταγμα αντιπροσώπευε όλους και όλες μας που δώσαμε μάχες όλο το προηγούμενο διάστημα μέσα στους εργατικούς χώρους, στις γειτονιές, στις σχολές και στα σχολεία.

Αυτό είναι ένα πρώτο κρατούμενο. Η ανατροπή των Σαμαροβενιζέλων ήρθε μέσα από εργατικές απεργίες, φοιτητικές καταλήψεις, αντιφασιστικά και αντιρατσιστικά συλλαλητήρια. Και μόνον έτσι μπορούμε να την οριστικοποιήσουμε στις κάλπες που ετοιμάζονται για τις 25 Γενάρη.

Γιατί οι μηχανισμοί που στήριξαν όλες τις μνη-

Επιτέλους!

μονιακές κυβερνήσεις, οι πλούσιοι φίλοι της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ παρέα με την ΕΕ και το ΔΝΤ, δεν θα σταματήσουν τους εκβιασμούς και την καταστροφολογία. Ήδη το Χρηματιστήριο υποδέχεται την ήττα τους με μια μεγάλη βουτιά. Φυγαδεύουν κεφάλαια για να μας εκβιάσουν, αλλά και γιατί είναι πανικόβλητοι μπροστά στην οργή και την ορμή των εργατών και της νεολαίας. Φοβούνται μια σαρωτική νίκη της Αριστεράς, όσο κι αν μαγειρεύουν δημοσκοπήσεις με «κλειστές ψαλίδες».

Μπορούμε

Μπορούμε να κάνουμε τους φόβους τους πραγματικότητα με τη συλλογική μας δύναμη. Η Εργατική Αλληλεγγυή ξεκινάει ένα πρόγραμμα

εξορμήσεων για να κάνουμε κάθε χώρο δουλειάς, ζωής και σπουδών πραγματικό κάστρο που απαιτεί να πάρουμε πίσω όλα όσα μας λεηλάτησαν. Η κατάρρευσή τους δείχνει ότι μπορούμε, αρκεί να επιμείνουμε ότι η δύναμή μας δεν είναι μόνο η ψήφος μας αλλά η συλλογική δράση.

Γι' αυτό, αναπόσπαστο κομμάτι του δρόμου προς τη νίκη είναι να δυναμώσουμε την αντικαπιταλιστική αριστερά, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και με την ψήφο μας και πάνω απ' όλα με την άμεση δράση μας. Για να ανοίξουμε τα κλειστά νοσοκομεία, σχολεία και εργοστάσια, να πετάξουμε έξω Τρόικες, μνημόνια και νεοναζί, και να ανοίξουμε το δρόμο για μια κοινωνία χωρίς κρίση, φτώχεια και εκμετάλλευση.

Πέντε είναι οι νεκροί από την πυρκαγιά στο πλοίο «Norman Atlantic», ενώ μέχρι το μεσημέρι της Δευτέρας 29/12 είχαν διασωθεί 391 από τους 478 επιβαίνοντες (πλήρωμα και επιβάτες). Η επιχείρηση διάσωσης συνεχιζόταν την ώρα που γραφόταν αυτό το κείμενο.

Η πυρκαγιά εκδηλώθηκε τα ξημερώματα της Κυριακής 28 Δεκέμβρη στο γκαράζ του πλοίου που είναι υπό ιταλική σημαία. Ανήκει στην «Visemar di Navigazione srl», ενώ είχε ναυλωθεί από την ΑΝΕΚ, εται-

Ναυάγιο στην Αδριατική - Το τελευταίο έγκλημά τους

ρία συμφερόντων του Βαρδινογιάννη. Την ώρα που ξέσπασε η φωτιά το πλοίο βρισκόταν 32 ναυτικά μίλια βορειοδυτικά των Οθωνών.

Δεν έχει ανακοινωθεί επίσημα η αιτία της πυρκαγιάς, αλλά όσο περνούν οι ώρες φανερώνεται ολοένα και περισσότερο ότι τα κέρδη μπήκαν πάνω από την ασφάλεια όσων βρίσκονταν πάνω στο πλοίο.

Από την πρώτη στιγμή τα ναυτεργατικά σωματεία προχώρησαν σε επίσημη καταγγελία όπου ανάμεσα σε άλλα απευθύνουν την ερώτηση «ποιο είναι το ιστορικό των ελέγχων του πλοίου, πως αντιμετωπίστηκαν οι παρατηρήσεις που έγιναν κατά τη διάρκεια του ελέγχου στις 19 Δεκεμβρίου 2014

από τις Λιμενικές Αρχές στην Πάτρα, που έχουν αναρτηθεί στο σύστημα "EQUASIS", παρατηρήσεις πολύ σοβαρές που αφορούν την αξιοπλοΐα του «Norman Atlantic».

Υπερφορτωμένο

Στη συνέχεια αποκαλύφθηκε ότι το πλοίο έφυγε από την Πάτρα υπερφορτωμένο με 222 οχήματα, ενώ η χωρητικότητα του είναι 195. Πολλά από τα οχήματα ήταν βυτιοφόρα φορτωμένα με ελαιόλαδο. Ορισμένοι εκτιμούν ότι ίσως η φωτιά προκλήθηκε από την τριβή ανά-

μεσα στα μεταλλικά οχήματα.

Σε σχέση με την επιχείρηση διάσωσης η κυβέρνηση με δηλώσεις του Δένδια επιχειρεί αν ρίξει την ευθύνη στην ιταλική πλευρά λέγοντας πως «αν η διάσωση είχε ξεκινήσει με ελικόπτερα από την πρώτη στιγμή η κατάσταση θα ήταν καλύτερη». Αυτή η τοποθέτηση μπορεί να εμπεριέχει αλήθεια, αλλά η ελληνική κυβέρνηση διέθεσε μόνο δύο από τα Super Puma αφού τα υπόλοιπα φυλάνε τα αποθέματα του φυσικού αερίου στην άλλη πλευρά της Μεσογείου.

Κοινωνικό Ιατρείο στη Νέα Φιλαδέλφεια

Το Σάββατο 13/12 εγκαινιάστηκε το Αυτοδιαχειριζόμενο Κοινωνικό Ιατρείο / Φαρμακείο Ν.Φιλαδέλφειας. - Ν.Χαλκηδόνας.- Ν.Ιωνίας στην Πλατεία Προσκόπων Αϊδινίου στη Ν.Φιλαδέλφεια. Πρόκειται για μία προσπάθεια από τα κάτω, από την τοπική Λαϊκή Συνέλευση με πρωτοβουλία εθελοντών γιατρών και ακτιβιστών, στις εργατικές πολυκατοικίες της περιοχής. Τιμές ένεκεν συμμετείχαν στα πανηγυρικά εγκαίνια οι πρόεδροι της Κούβας Οσβάλντο Κομπάτσο Μαρτίνεθ και της Βενεζουέλας Φαρίντ Φερνάντες.

Οι συμμετέχοντες ιατροί περιέγραψαν την ανατριχιαστικά κτηνώδη υπονόμηση της δημόσιας δωρεάν υγείας από το καθεστώς και το ρήμαγμα των σχετικών υποδομών, που πανελλαδικά εξαναγκάζουν στο ξεπήδημα τέτοιων πρωτοβουλιών και κινήσεων. Τοποθετήσεις εκφώνησαν και συνδικαλιζόμενοι από τους τομείς της υγείας και της παιδείας, καθώς και τοπικοί ακτιβιστές που έστησαν το ιατρείο. Κοινός τόπος όλων των παρεμβάσεων υπήρξε η αποκήρυξη κάθε “φιλανθρωπικού”, με την έννοια της αστικής υποκρισίας, χαρακτήρα στο εγχείρημα, σε αντιδιαστολή με την ευπρόσδεκτη λαϊκή αλληλεγγύη και αυτοάμυνα.

Για μας το όλο σκηνικό αποτέλεσε όχι αφορμή απαισιοδοξίας για τα μέχρι τούδε παθήματά μας, αλλά μία πρωτόλεια εικόνα του μετακαπιταλιστικού μέλλοντος, όπου οι πρωτοβουλίες από τα κάτω θα έχουν την πρωτοκαθεδρία και θα υποκαταστήσουν τη σαπίλα των διεφθαρμένων δομών του προτεκταδοκρατικού κράτους.

Οι αποφάσεις για το αυτοδιαχειριζόμενο ιατρείο λαμβάνονται στην εβδομαδιαία ανοιχτή συνέλευση. Ο εξοπλισμός εν πολλοίς έχει προσφερθεί από Έλληνες μετανάστες στην Ευρώπη, αλλά και ντόπιους αλληλεγγυούς. Επίκειται η δημιουργία και κοινωνικού οδοντιατρείου σε όμορο χώρο.

Κλείνοντας, αξίζει να παρακινήσουμε αναγνώστες με περισσευόμενα φάρμακα, αλλά και οτιδήποτε πιθανώς χρήσιμο εξοπλισμό να μη διστάζουν να τα θέτουν στη διάθεση τέτοιων κοινωνικών, αυτοδιαχειριζόμενων δομών υγείας. Παραπέμπουμε στο <http://koinonikoia-treionfnx.espivblogs.net>

Νίκος Σμπαρούνης

Μαζική στροφή αριστερά στις ΕΛΜΕ

Πολλές είναι οι ΕΛΜΕ στις οποίες έχουν ολοκληρωθεί οι εκλογικές διαδικασίες για νέα ΔΣ με την αριστερά να παρουσιάζεται ενισχυμένη στα περισσότερα σημεία.

Στη Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας το σχήμα των Παρεμβάσεων πήρε έδρα, οι Συνεργαζόμενες Εκπαιδευτικές Κινήσεις (ΣΥΡΙΖΑ) πήραν αυτοδυναμία, ενώ η ΔΑΚΕ έχασε μία από τις τρεις έδρες που είχε.

Τα αποτελέσματα (σε παρένθεση τα αποτελέσματα του 2013): Ενωτική Πρωτοβουλία-ΣΥΝΕΚ 279 ψήφοι και 5 έδρες (260 και 4), ΔΑΚΕ 153 ψήφοι και 2 έδρες (188 και 3), ΑΣΕ(ΠΑΜΕ) 69 ψήφοι και 1 έδρα (116 και 2), Αγωνιστική Κίνηση (Παρεμβάσεις) 64 ψήφοι και 1 έδρα (48 ψήφοι).

Πρώτη δύναμη ξαναβγήκαν οι Παρεμβάσεις στην ΕΛΜΕ Καλλιθέας-Νέας Σμύρνης-Μοσχάτου. Τα αποτελέσματα έχουν ως εξής: Παρεμβάσεις 232 ψήφοι και 4 έδρες, ΣΥΝΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ) 78 ψήφοι και 1 έδρα, ΠΕΚ(πρώην ΠΑΣΚ) 63 ψήφοι και 1 έδρα, ΔΑΚΕ 32 και 1 έδρα, ΠΑΜΕ 19 ψήφοι.

Την πρώτη θέση πήραν οι Παρεμβάσεις και στην Γ' ΕΛΜΕ Δυτικής Αθήνας (Ίλιον-Πετρούπολη). Τα αποτελέσματα: Παρεμβάσεις 146 ψήφοι και 3 έδρες, ΠΑΜΕ 139 ψήφοι και 3 έδρες, ΣΥΝΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ) 135 ψήφοι και 2 έδρες, ΔΑΚΕ 76 ψήφοι και 1 έδρα.

Εκλογές έγιναν και στην Α' ΕΛΜΕ

Συνέλευση της Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας το φθινόπωρο του 2013

Δυτικής Αθήνας (Περιστέρι). Τα αποτελέσματα (σε παρένθεση τα περσινά): ΔΑΚΕ 148 ψήφοι και 2 έδρες (156 και 2), Παρεμβάσεις 139 ψήφοι και 2 έδρες (148 και 2), ΣΥΝΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ) 103 ψήφοι και 2 έδρες (109 και 2), ΠΑΜΕ 67 ψήφοι και 1 έδρα (72 και 1). Φέτος, δεν συμμετείχε η ΠΑΣΚ με οποιοδήποτε όνομα.

Στην ΕΛΜΕ Πειραιά την πρώτη θέση κατέλαβε η ΑΣΕ που πρόσκειται στο ΠΑΜΕ, όπως και πέρσι, ενώ από δύο έδρες πήραν οι ΣΥΝΕΚ και οι Παρεμβάσεις. Αναλυτικά: ΑΣΕ (ΠΑΜΕ) 327 ψήφοι και 3 έδρες, ΣΥΝΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ) 217 ψήφοι και 2 έδρες, ΕΑΑ (Παρεμβάσεις και Αγωνιστικές Κινή-

σεις) 216 ψήφοι και 2 έδρες, ΠΕΚ(πρώην ΠΑΣΚ) 45 ψήφοι.

Στην ΕΛΜΕ Νότιας Αθήνας οι Παρεμβάσεις κέρδισαν δεύτερη έδρα σε σχέση με πέρσι, ενώ πρώτη δύναμη παραμένει η παράταξη των ΣΥΝΕΚ. Τα αποτελέσματα (σε παρένθεση τα περσινά): ΣΥΝΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ) 357 ψήφοι και 4 έδρες (275 και 4), Παρεμβάσεις 128 ψήφοι και 2 έδρες (96 και 1), ΠΑΜΕ 96 ψήφοι και 1 έδρα (77 και 1), ΔΑΚΕ 58 ψήφοι (52 και 1).

Πολύ ενθαρρυντικά ήταν τα αποτελέσματα στις εκλογές των πέντε ΕΛΜΕ της Θεσσαλονίκης. Οι Παρεμβάσεις πήραν τρεις νέες έδρες, ενώ ανέβηκαν τόσο σε ψήφους όσο και

σε ποσοστά.

Παρακάτω τα συγκεντρωτικά αποτελέσματα (σε παρένθεση του 2013): Ψήφισαν 4579, έγκυρα 4187 (4665 και 4094). Παρεμβάσεις 709 ψήφοι και 7 έδρες (660 και 4), ΣΥΝΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ) 1182 ψήφοι και 9 έδρες (1058 και 9), ΔΑΚΕ 986 ψήφοι και 9 έδρες (930 και 9), Αγωνιστική Συσπείρωση (ΠΑΜΕ) 793 ψήφοι και 7 έδρες (847 και 8), ΠΑΣΚ 357 ψήφοι και 3 έδρες (390 και 4), Αγωνιστική Πρωτοβουλία Α' ΕΛΜΕ 135 ψήφοι και 2 έδρες (139 και 2), Αντεπίθεση (ΟΚΔΕ) 68 ψήφοι (80 και 1), Αγωνιστικές Κινήσεις (ΚΚΕ-μλ) 70 (75).

Νεκ.Δ.

Συνέδριο ΠΟΕ-ΔΟΥ

Νέο Γενικό Συμβούλιο εκλέχθηκε μετά το τέλος του 26ου Συνεδρίου της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εφοριακών. Η Εργατική Αλληλεγγύη και η Πρωτοβουλία Εργαζόμενων συμμετείχαν στο ψηφοδέλτιο των ανεξάρτητων σχημάτων ΣΑΣ και εξέλεξαν δύο αντιπροσώπους.

Ο Μάκης Γεροντιδής, σύνεδρος και μέλος της Εργατικής Αλληλεγγύης στην τοποθέτησή του πρότεινε τα παρακάτω: «Ως πρώτη δράση καλούμε να πάρει απόφαση το συνέδριο για συμμετοχή στη διαδήλωση την Τετάρτη το μεσημέρι (σ.σ. την ημέρα της δεύτερης ψηφοφορίας στη Βουλή) και να αποφασίσουμε απεργιακή κινητοποίηση στις 29/12/2014 ημέρα που κάποιος στη Βουλή θα αναζητούν 180 και κάποιος άλλοι 120 βουλευτές. Τα δικαιώματά μας τα υπερασπιζόμαστε με αγώνες και δεν περιμένουμε από την τηλεόραση τις ψηφοφορίες στη βουλή για να τα διεκδικήσουμε. Να στείλουμε μήνυμα πως όποιος κι αν είναι ο διαχειριστής δεν θα του επιτρέψουμε να συνεχίσει την επίθεση στα δικαιώματά μας. Κυρίως όμως σας καλούμε να μεταφέρετε το μήνυμα στους συναδέλφους στις υπηρεσίες και τους συλ-

λόγους σας ότι κανένα πρόγραμμα και κανένα εκλεγμένο Γ.Σ. δεν πρέπει να έχει την εν λευκώ εξουσιοδότηση των εργαζομένων». Η πρόταση δεν υπερψηφίστηκε. Αντίθετα, πέρασε ομόφωνα το ψήφισμα της ΚΕΕΡΦΑ για να γίνει η δίκη της Χρυσής Αυγής και να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι.

Αναλυτικά τα αποτελέσματα: Για το Γενικό Συμβούλιο ψήφισαν 255, έγκυρα 254, Άκυρα 1. ΔΑΚΕ 74 ψήφοι και 9 έδρες, ΑΣΚΙ (ΣΥΡΙΖΑ) 61 ψήφοι και 8 έδρες, ΠΑΣΚΕ 44 ψήφοι και 5 έδρες, ΔΑΣ (ΠΑΜΕ) 25 ψήφοι και 3 έδρες, ΕΕ-ΣΕΕ 21 ψήφοι και 3 έδρες, ΣΑΣ (συμμετέχουν Εργατική Αλληλεγγύη και Πρωτοβουλία Εργαζόμενων) 17 ψήφοι και 2 έδρες, Όραμα 8 ψήφοι και 1 έδρα, ΔΗ-ΣΥ 4 ψήφοι.

Για την ΑΔΕΔΥ ψήφισαν 255, έγκυρα 255. ΔΑΚΕ 75 ψήφοι και 6 αντιπρόσωποι, ΑΣΚΙ (ΣΥΡΙΖΑ) 70 ψήφοι και 6 αντιπρόσωποι, ΠΑΣΚΕ 43 ψήφοι και 3 αντιπρόσωποι, ΔΑΣ (ΠΑΜΕ) 27 ψήφοι και 2 αντιπρόσωποι, ΕΕΣΕΕ 20 ψήφοι και 2 αντιπρόσωποι, ΣΑΣ(συμμετέχουν Εργατική Αλληλεγγύη και Πρωτοβουλία Εργαζόμενων) 16 ψήφοι και 1 αντιπρόσωπος, ΔΗΣΥ 4 ψήφοι.

EXPRESS Service

Στάση εργασίας και συγκέντρωση έξω από το Υπουργείο Εργασίας πραγματοποίησαν οι εργαζόμενοι της Express Service την Τρίτη 23/12 για να τους καταβληθούν τα δεδουλευμένα τους.

«Είμαστε απλήρωτοι εδώ και πολύ καιρό. Έχουμε κάνει τέσσερις πέντε συσκέψεις στο Υπουργείο, είχε υποσχεθεί για διάφορα πράγματα ο εργοδότης κ. Ραπτόπουλος. Είχανε δεσμευτεί για να μπούμε σε μία σειρά πληρωμών. Δεν έχουνε τηρήσει τίποτα. Ξανακάναμε στάση εργασίας σήμερα. Από τις 7/1 αν δεν συμμορφωθεί σε αυτά που έχουν οριστεί θα ξεκινήσουμε νέες κινητοποιήσεις. Επικρατεί ένας χάος στην εταιρία έτσι κι αλλιώς. Υπάρχουν άνθρωποι που δεν τους χρωστάει, άνθρωποι που τους χρωστάει τα μισά και άλλοι που είναι απλήρωτοι επί δέκα και δεκαπέντε μήνες. Για να μπορεί να μας έχει ως εργαζόμενους διαφορετικών ταχυτήτων. Να είμαστε «σπασμένοι» για να μην μπορούμε να κάνουμε και πολλά πράγματα. Ενημερώνουμε και το Υπουργείο για να ξέρει τι γίνεται και καταθέσαμε ψήφισμα της Γενικής μας Συνέλευσης» μας είπε ο Γιώργος Κούσιας από το Σωματείο.

ΜΚΟ

Σε απεργία διαρκείας βρίσκονται οι εργαζόμενοι του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες από την Τρίτη 23/12. Την Δευτέρα 29 Δεκέμβρη, σε ώρα που η ΕΑ είχε κλείσει την ύλη της, σε εξέλιξη ήταν συνάντηση της εργοδοσίας με το Σωματείο της συγκεκριμένης ΜΚΟ και το Σωματείο Βάσης εργαζόμενων σε ΜΚΟ.

Τα βασικά αιτήματα των εργαζόμενων είναι να ανακληθούν οι απολύσεις που ανακοινώθηκαν στις 19/12 και θα επιβληθούν από την 1η Γενάρη του 2015, να υπάρξει άμεση καταβολή των δεδουλευμένων και υπάρξουν Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας.

Η απόφαση των σωματείων είναι ότι η απεργία θα συνεχιστεί τουλάχιστον μέχρι και τις 31 Δεκέμβρη, ενώ στη συνέχεια θα παρθούν νέες αποφάσεις.

Τροπολογίες αυτοί, απεργίες εμείς

Βροχή έπεσαν οι τροπολογίες στη Βουλή τις τελευταίες μέρες του 2014. “Πέραν ό,τι μπορείς, όσο προλαβαίνεις” φαίνεται να ήταν το σύνθημα της καταρρέουσας κυβέρνησης με πιο σημαντική να είναι η τροπολογία που αφορά τη δίμηνη παράταση του μνημονίου. Το γεγονός ότι ψηφίστηκε σαν (άσχετη) τροπολογία σε νομοσχέδιο που αφορά την ίδρυση Παρατηρητηρίου για την Άνοια (!) μόνο ως ειρωνία μπορεί να χαρακτηριστεί.

Δεν σταμάτησαν εκεί. Μεταξύ άλλων ψηφίστηκε τροπολογία που αφορά την επέκταση της Cosco στο λιμάνι του Πειραιά, την ίδρυση τμημάτων στα ΑΕΙ με δίδακτρα για αλλοδαπούς φοιτητές και παιδιά χωρίς ιθαγένεια, την ιδιωτικοποίηση νοσοκομείων (με φωτογραφικές διατάξεις που αφορούν το Αμ.Φλέμινγκ και το Παναγία στη Θεσσαλονίκη) κλπ, ενώ αντίστοιχες που αφορούσαν το χάρισμα δασικών εκτάσεων στο κεφάλαιο και την κατάργηση των νοσηλευτών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, αποσύρθηκαν υπό το βάρος των αντιδράσεων.

Το κύμα των τροπολογιών έφερε κινητοποιήσεις σε μια σειρά από κλάδους.

Με αφορμή την τροπολογία - επίθεση στους νοσηλευτές, εργαζόμενοι των νοσοκομείων **Σισμανόγλειο**, **Αμ.Φλέμινγκ** και **Παίδων Πεντέλης** προχώρησαν, τη Δευτέρα 22/12, σε **κατάληψη** του γραφείου της διοίκησης και εξήγγειλαν καθημερινές κινητοποιήσεις. Στάσεις εργασίας πραγματοποιήθηκαν σε μια σειρά νοσοκομεία, όπως το **Αττικό**, ο **Αγ.Σάββας** και το **Αγλ.Κυριακού**. Με ανακοινώσεις τους τα σωματεία των υγειονομικών χαρακτηρίζουν “νίκη” την απόσυρση του εν λόγω άρθρου, η οποία ήρθε μέσα από τις κινητοποιήσεις και υπό τον φόβο της κυβέρνησης για μια μεγαλύτερη απεργιακή καταιγίδα που θα ξε-

πούσε στα νοσοκομεία της χώρας.

Μαζική ήταν και η συμμετοχή στην απεργία των λιμενεργατών, την Παρασκευή 19/12, με αφορμή την ψήφιση τροπολογίας που παραχωρεί ένα ακόμα κομμάτι του ΟΛΠ, στην Cosco. Οι απεργοί πραγματοποίησαν συγκέντρωση στην πλ.Κλαυθμώνος και πορεία στη Βουλή. Οι **λιμενεργάτες** απείχαν από την εργασία και την επόμενη ημέρα 20/12, σαν συνέχεια της κινητοποίησης. “Χαιρετίζουμε την μαζική και δυναμική συμμετοχή των εργαζομένων του Λιμανιού, στην απεργία και στην συγκέντρωση στο κέντρο της Αθήνας...Συνεχίζουμε τους αγώνες, κάτω από τις οποιεσδήποτε πολιτικές συνθήκες, στο κινηματικό, στο κοινωνικό και νομικό επίπεδο. Ήδη, καταθέσαμε αίτηση ακύρωσης και αίτηση αναστολής κατά του Φιλικού Διακανονισμού, οι οποίες θα εκδικαστούν τους προσεχείς μήνες, (Φεβρουάριο – Μάιο) ενώ είναι ορισμένη η εκδίκαση στο ΣτΕ κατά της πώλησης των μετοχών. Ταυτόχρονα, κλιμακώνουμε τις αγωνιστικές παρεμβάσεις, με την δημιουργία κοινωνικών συμμαχιών... Θα

εντείνουμε τον ΑΓΩΝΑ, κατά της πώλησης του 67% του μετοχικού κεφαλαίου, στον Ο.Λ.Π στον Ο.Λ.Θ καθώς και σε κάθε μορφής ιδιωτικοποίησης στα Λιμάνια. Θα είμαστε αγωνιστικά και κινηματικά παρόντες, απέναντι στο υπονομευτικό σχέδιό τους κατά των Λιμανιών” αναφέρουν μεταξύ άλλων σε κοινή τους ανακοίνωση η **Ομοσπονδία Υπαλλήλων Λιμανιών Ελλάδας (ΟΜΥΛΕ)** και η **Ένωση Λιμενεργατών ΟΛΠ**.

Στάση εργασίας πραγματοποίησαν το πρωί της Τρίτης 23/12, οι εργαζόμενοι στις σταθερές συγκοινωνίες της Αθήνας (Μετρό, ΗΣΑΠ και Τραμ), διεκδικώντας την κάλυψη των κενών θέσεων εργασίας μέσω της επιστροφής των απολυμένων και μεταταγμένων συναδέλφων τους. Μια κινητοποίηση που μπορεί επίσης να θεωρηθεί επιτυχημένη, συνυπολογιζόμενη φυσικά με το πλήθος των κινητοποιήσεων που έχουν πραγματοποιήσει οι εργαζόμενοι στα ΜΜΜ στο πρόσφατο παρελθόν, καθώς υπερψηφίστηκε τροπολογία με την οποία επαναπροσλαμβάνονται 250 εργαζόμενοι που απολύθηκαν το 2010.

Οι αγώνες φέρνουν τις νίκες

Συνέχεια από τη σελίδα 3

“Σήμερα είναι πολύ μεγάλη η χαρά μας για το αποτέλεσμα εκεί μέσα. Όταν το ακούσαμε εμείς που είμαστε 17 μήνες στο δρόμο είναι σαν να κερδίσαμε τα πάντα. Ξέρουμε όμως ότι τώρα ξεκινάει ο αγώνας για να φέρουμε και το δεύτερο αποτέλεσμα, να ξαναγυρίσουμε όλοι στις δουλειές μας” δήλωσε η **Φωτεινή Νικηταρά** αγωνιζόμενη καθαρίστρια, που κατάρφερε να παρακολουθήσει την ψηφοφορία μέσα στη Βουλή.

Ο σχολικός φύλακας, **Μπάμπης Θεωδορόπουλος**, συνέχισε: “Μετά από ενάμιση χρόνο αγώνα, έφτασε η μέρα. Οι σχολικοί φύλακες, οι καθαρίστριες, οι απεργοί της κόκα κόλα, η ΕΡΤ, η BIOME, οι Τσιμεντάδες από τη Χαλκίδα, τα εκατομμύρια των άνεργων και των απολυμένων, οι μετανάστες, οι Σύριοι, οι Πακιστανοί, είμαστε όλοι χαρούμενοι κι ενωμένοι για τη μεγάλη ανατροπή. Να σηκωθούν να φύγουν να γυρίσει ο κόσμος πίσω στις δουλειές του. Ήρθε η ώρα!”. Αυτή η Δευτέρα ανήκε σε όλους αυτούς κι έχουν κάθε λόγο να πανηγυρίζουν. Στις συζητήσεις και στις σκέψεις όλων η παραδοχή ήταν κοινή: Η μάχη μόλις ξεκίνησε.

Σ.Μ.

Κυριακάτικη αργία

Κάτω τα χέρια απ’τους απεργούς

Βία, ΜΑΤ και συλλήψεις αντιμετώπισαν οι δεκάδες αγωνιστές κι αγωνίστριες, εμποροϋπάλληλοι και συμπαραστάτες, που συγκεντρώθηκαν στις 28/12, έξω από το βιβλιοπωλείο ΙΑΝΟΣ, στα πλαίσια των κινητοποιήσεων ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργίας.

Συλληφθέντες βρέθηκαν συνδικαλιστές αλλά και απλοί περαστικοί! “Η βάρβαρη επίθεση των ΜΑΤ κατά των απεργών στην πύλη του καταστήματος ΙΑΝΟΣ μετά από μήνυση της εργοδοσίας και η σύλληψη πέντε ατόμων, τρεις απεργούς και δύο περαστικούς, είναι ένα δείγμα μέχρι που είναι διατεθειμένη να φτάσει η ετοιμόρροπη συγκυβέρνηση Σαμαρά-βενιζέλου για να υπηρετήσει τα συμφέροντα των επιχειρηματιών” γράφει σε ανακοίνωσή της η **Ανταρσία στις γετονιές της Αθήνας**. “Το αυτονόητο είναι η άμεση απελευθέρωση των απεργών και η απόσυρση των ΜΑΤ από την οδό Σταδίου.

Κάθε ώρα παραμονής της κυβέρνησης στην εξουσία σημαίνει ότι πολλαπλασιάζονται τα εγκλήματά τους για χάρη των εργοδοτών και των αφεντικών. Είναι ώρα να τους γκρεμίσουμε! Η αλλαγή δεν θα έρθει από τα πάνω με τους συμβιβασμούς που προωθεί ο ΣΥΡΙΖΑ αλλά με ένα εργατικό κίνημα που θα σαρώσει τις επιθέσεις των καπιταλιστών και την εργοδοτική αστυνομική τρομοκρατία” συνεχίζει η ανακοίνωση υπενθυμίζοντας τη σειρά εκδηλώσεων που επρόκειτο να πραγματοποιηθούν σε συνεργασία του ρ/σ Στο Κόκκινο και του Ιανού και οι οποίες τελικά ακυρώθηκαν.

Κατάληψη στη Γενική Ανακύκλωση

Συγκέντρωση και κατάληψη στο εργοστάσιο στον Ασπρόπυργο, πραγματοποίησαν οι εργάτες της Γενικής Ανακύκλωσης Α.Ε, τη Δευτέρα 29/12, μαζί με το Συντονισμό Ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες και συνδικαλιστές από το Εργατικό Κέντρο Ελευσίνας.

Οι εργάτες της επιχείρησης Γενική Ανακυκλώσεως ΑΕ, στην συντριπτική τους πλειοψηφία μετανάστες από το Μπαγκλαντές, το Πακιστάν και την Ινδία, βρίσκονται σε απεργιακές κινητοποιήσεις εδώ και δεκαπέντε μέρες, διεκδικώντας την αποπληρωμή των δεδουλευμένων τους, το δώρο χριστουγέννων και τη συνέχιση των συμβάσεών τους που λήγουν την περίοδο από 27/12 έως 4/1.

Η εργοδοσία δεν δίστασε μάλιστα να προκαλέσει φέρνοντας τα ΜΑΤ τις πρώτες μέρες των κινητοποιήσεων.

Απλήρωτοι

Ο εργοδότης **Δ. Λαζόπουλος** έχει πάγια τακτική να αφήνει τους εργάτες απλήρωτους. Το ίδιο είχε κάνει και πριν από οκτώ μήνες αναγκάζοντας τους εργάτες να προχωρήσουν σε απεργιακές κινητοποιήσεις και τότε. Αναγκάστηκε μετά από πολυήμερες απεργίες να πληρώσει ένα κομμάτι εργατών αλλά ακόμη και σήμερα υπάρχουν εργαζόμενοι που διεκδικούν δικαστικά τα δεδουλευμένα τους.

Απέναντι στις διεκδικήσεις των εργατών η απάντηση της εργοδοσίας είναι οι απειλές ότι θα κλείσει το εργοστάσιο. Την ίδια στιγμή όμως, η επιχείρηση, από τις μεγαλύτερες στον κλάδο της ανακύκλωσης και με πολλά εργοστασια σε όλη τη χώρα, συνεχίζει να παίρνει επιδοτήσεις από την Εταιρία Ανακυκλώσεως για τη δουλειά που κάνουν οι απλήρωτοι εργάτες. Στην επιχείρηση δεν τηρούνται οι στοιχειώδεις κανόνες ασφαλείας και υγιεινής. Σαν αποτέλεσμα, δύο εργάτες έχασαν τη ζωή τους στη δουλειά τα τελευταία 4 χρόνια.

“Είμαστε στο πλευρό τους και στηρίζουμε έμπρακτα τον αγώνα τους για το δικαίωμα στη δουλειά και την αποπληρωμή όλων των δεδουλευμένων. Απαιτούμε από την εργοδοσία να ικανοποιήσει τα αιτήματα των εργατών και καλούμε όλα τα συνδικάτα, τις ομοσπονδίες και τα εργατικά κέντρα να στηρίξουν με κάθε τρόπο τον αγώνα τους και μην επιτρέψουν τη δημιουργία μιάς νέας ‘Μανωλάδας’ στα περίχωρα της Αθήνας” αναφέρει σε ανακοίνωσή του ο **Συντονισμός Ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες**.

ΑΜΥΓΔΑΛΕΖΑ

“Χαιρόμαστε για την αθώωση” - απαιτούμε να κλείσει το στρατόπεδο

Στις 22 Δεκέμβρη έληξε η δίκη των 65 μεταναστών από το στρατόπεδο συγκέντρωσης της Αμυγδαλέζας. Αθώωθηκαν όλοι ομόφωνα από τις κατηγορίες για στάση κρατούμενων, πρόκληση σοβαρών σωματικών βλαβών και πρόκλησης διακεκριμένων φθορών.

Η δίκη αφορούσε στην εξέγερση εκατοντάδων μεταναστών στις 10 Αυγούστου του 2013 μέσα στην Αμυγδαλέζα. Λίγες μέρες πριν τους είχε ανακοινωθεί πως ο μέγιστος χρόνος κράτησής τους ανέβηκε από τους 12 στους 18 μήνες, ενώ παράλληλα μέσα στο κατακαλόκαιρο τους έκοψαν το ρεύμα με αποτέλεσμα να μη μπορούν να ανάψουν το κλιματιστικό μέσα στα κοντέινερ που έβραζαν από τη ζέση. Η εξέγερση κατεστάλη βίαια και οδήγησε στη σύλληψη των 65.

Μέσα από τη δίκη που ξεκίνησε στις 3 Νοέμβρη και ολοκληρώθηκε ενάμιση μήνα μετά, προκύπτουν μια σειρά ερωτήματα προς την ΕΛ.ΑΣ και τον ρατσιστικό τρόπο μεταχείρισης των μεταναστών.

Ερωτηματικό

Όπως καταγγέλλει η **ΚΕΕΡΦΑ** και η **Πακιστανική Κοινότητα**: “Όμως υπάρχει ένα τεράστιο ερωτηματικό που βαρύνει όλους μεθόδευαν αυτή την δίωξη σε βάρος των εξεγερμένων της Αμυγδαλέζας. Πώς είναι δυνατόν να εμφανίζονται μάρτυρες αστυνομικοί με τουλάχιστον επτά πανομοιότυπες καταθέσεις στην προανάκριση και μάλιστα οι δύο να έγιναν ακριβώς την ίδια ώρα; Γιατί αυτήν την εικόνα δεν την εκτίμησε άραγε το Συμβούλιο που παρέπεμψε τους κατηγορούμενους, με κατηγορίες δηλαδή κατασκευασμένες;”

Η **Ευγενία Κουνιάκη**, δικηγόρος υπεράσπισης των μεταναστών, μας δήλωσε αμέσως μετά την ανακοίνωση της απόφασης: “Η νίκη ήταν αναμενόμενη, καθώς μέσα από τη διαδικασία φάνηκε ξεκάθαρα πως οι αστυνομικοί δεν είχαν εικόνα ούτε πως είχαν γίνει οι συλλήψεις και πως κατά πάσα πιθανότητα έγιναν στο σωρό μέσα από ένα σύστημα όπου κάποιοι αστυνομικοί είχαν αναλάβει κάποιους μετανάστες σαν «δικούς τους κρατούμενους». Είναι μια νίκη, αλλά δε μπορούμε να είμαστε εντελώς χαρούμενοι, καθώς η απόφαση περιλαμβάνει την επιστροφή των μεταναστών στο κέντρο κράτησης. Ο χρόνος που ήταν προφυλακισμένοι δεν μετρήθηκε και αυτό σημαίνει ότι για αρκετούς μπορεί να χρειαστεί να παραμείνουν άλλους 18 μήνες στην Αμυγδαλέζα. Η μάχη συνεχίζεται για να απελευθερωθούν όλοι οι μετανάστες από τα στρατόπεδα.”

Ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας, τόνισε: “Χαιρόμαστε σήμερα γιατί τα παιδιά αθώωθηκαν από τις κατηγορίες. Δεν είμαστε όμως χαρούμενοι γιατί ακούσαμε ξανά τις συνθήκες που βιώνουν μέσα στα κέντρα κράτησης οι μετανάστες. Δεν είναι κέντρα κράτησης, στην πραγματικότητα είναι χειρότερα από τη φυλακή. Είναι Γκουαντάναμο. Απαιτούμε να κλείσουν όλα και να απελευθερωθούν όλοι που ζουν εκεί”.

Ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ αναφέρθηκε στις πανομοιότυπες καταθέσεις αστυνομικών λέγοντας πως κάποιος από την αστυνομία αναμίχθηκε για να τις κατασκευάσει. “Πρέπει να τιμωρηθούν αυτοί που προσπάθησαν να συγκαλύψουν το έγκλημα σε βάρος των μεταναστών μέσα στην Αμυγδαλέζα”.

Συνεχίζεται η καμπάνια ΚΕΕΡΦΑ

Με επιτυχία συνεχίστηκαν οι εξορμήσεις της ΚΕΕΡΦΑ στις γειτονιές το Σαββατοκύριακο 20 και 21 Δεκέμβρη. Η καμπάνια για να οριστεί άμεσα η δίκη της Χρυσής Αυγής και να μπουκίσουν οι δολοφόνοι της βρήκε μεγάλη ανταπόκριση σε όλα τα σημεία όπου οργανώθηκαν δράσεις.

“Η ΚΕΕΡΦΑ Εξαρχείων οργάνωσε παρέμβαση στη λαϊκή στην Καλλιδρομίου”, μας μεταφέρει η Έβελιν. “Είχαμε μεγάλη παρουσία από συντρόφους και η ντουτούκα μας βοήθησε να φωνάζουμε συνθήματα. Ενημερώναμε τον κόσμο και συζητούσαμε το γιατί πρέπει να γίνει η δίκη άμεσα αξιοποιώντας το ισχυρότερο κατηγορητήριο για να καταδικαστούν σε ισόβια. Άνοιξε συζήτηση γύρω από την ισλαμοφοβία αλλά και το ρόλο του αντιρατσιστικού κινήματος των εργαζομένων και της νεολαίας. Μιλήσαμε με πολύ κόσμο και είδαμε ότι ο κόσμος υπέγραφε στην καμπάνια μας με πολύ μεγαλύτερη ευκολία από άλλες φορές. Συγκεντρώσαμε 36 υπογραφές, 8 άνθρωποι ενίσχυσαν αγοράζοντας το ημερολόγιό μας για το 2015 και μαζέψαμε άλλα 13 ευρώ ενίσχυση”.

Έχουμε την δύναμη

Ο **Μπενσόν**, μαθητής από τον Πειραιά, μας είπε: “Στην εξόρμηση που οργανώσαμε μοιράζαμε την προκήρυξη της ΚΕΕΡΦΑ και ζητούσαμε από τον κόσμο να υπογράψει την καμπάνια μας. Υπήρχε κόσμος που σταματούσε αλλά φοβόταν να υπογράψει. Αντιστρέψαμε το κλίμα δίνοντας επιχειρήματα γιατί δεν πρέπει να φοβόμαστε, ότι το αντιφασιστικό κίνημα έχει τη δύναμη και το να είσαι οργανωμένος βοηθά. Για μένα το σημαντικότερο είναι ότι φάνηκε πως ο κόσμος έχει καταλάβει πως η Χρυσή Αυγή δεν είναι ένα πολιτικό κόμμα αλλά μια μαφία. Και δεν πιστεύω πως θα ξαναπάει κόσμος προς τα εκεί”.

Στο σταθμό του μετρό στα **Σεπόλια** βγήκε να μοιράσει η ΚΕΕΡΦΑ Κεραμεικού. “Είχαμε στήσει τραπέζι με σημαίες και αφίσες της καμπάνιας”, μας λέει ο **Παντελής**. “Συνδέσαμε το ότι η κυβέρνηση Σαμαρά καταρρέει και ότι χρειάζεται μαζί της να πάρει

Οι σύντροφοι στο Νέο Ηράκλειο, Σάββατο 20/12

και τους νεοναζί. Δε θέλουμε σε καμιά περίπτωση οι φασίστες να είναι αντιπολίτευση μετά τις εκλογές. Στην περιοχή μας η Χρυσή Αυγή κατέγραψε μεγάλα ποσοστά στις εκλογές. Όμως αυτή η εικόνα δεν υπάρχει στη γειτονιά. Ο κόσμος ήταν χαρούμενος που μας έβλεπε, πέρναγε κόσμος που μας έλεγε «σας ξέρουμε» και χαμογελούσε. Στην ομάδα μας υπήρχαν και σύντροφοι μετανάστες και αυτό άρεσε στον κόσμο, κανένας περαστικός δεν είχε πρόβλημα, το αντίθετο. Η γειτονιά μας είναι αντιφασιστική και γι' αυτό λέμε να καθιερώσουμε την εξόρμησή μας στο μετρό.”

“Στον ΗΣΑΠ του **Νέου Ηρακλείου** στήσαμε τη μικροφωνική μας το Σάββατο”, μας μεταφέρει η **Μαρία**. “Λόγω της ημέρας κυκλοφορούσε πολύς κόσμος που κατεβαίνοντας από το τρένο, στεκόταν να δει τι λέμε και ερχόταν από μόνος του να ρωτήσει, να συζητήσει και να υπογράψει στα κείμενά μας. Υπήρχε και αρκετός κόσμος που μας ξέρει ήδη καθώς δεν είναι η πρώτη φορά που βγαίνουμε ανοιχτά στον κόσμο της γειτονιάς. Κάναμε γύρα και στα μαγαζιά που

ήταν ανοιχτά και πιάναμε κουβέντα. Μαζέψαμε 20 ευρώ ενίσχυση. Παλιότερα περνούσε κόσμος που έλεγε, θα το σκεφτώ να υπογράψω, τώρα ήταν πολύ πιο εύκολο. Χρειάζεται να οργανώσουμε τέτοιες παρεμβάσεις και αλλού.”

“Στην κεντρική πλατεία του **Χαλανδρίου** μαζεuthήκαμε πολλοί σύντροφοι πιάνοντας έτσι όλη την έκταση του πεζοδρόμου”, μας είπε η **Μαριλένα**. “Κάτσαμε πάνω από τρεις ώρες, μαθητές, φοιτητές και εργαζόμενοι και μιλήσαμε με πάρα πολύ κόσμο.”

“Στην Πάτρα συνδέσαμε την ανατροπή της κυβέρνησης με τη δίκη της Χρυσής Αυγής, ότι πάνε χέρι χέρι”, δήλωσε στην ΕΑ η **Ράνια**. “Τους απομονώσαμε στο δρόμο, χρειάζεται και στα δικαστήρια”.

Στη **Φιλαδέλφεια**, τη **Θεσσαλονίκη** και την **Ξάνθη**, οι ομάδες της ΚΕΕΡΦΑ έκαναν το ίδιο. Το επόμενο διάστημα χρειάζεται να κλιμακώσουμε κερδίζοντας ολοένα και περισσότερο κόσμο στην αντιφασιστική δράση. Για να στείλουμε ισόβια τους Μιχαλολιάκους και την υπόλοιπη συμμορία.

Έλλη Πανταζοπούλου

Στο αρχείο η επίθεση στο “Συνεργείο”!

Στο αρχείο αγνώστων δραστών μπήκε η υπόθεση της επίθεσης από νεοναζί στον κοινωνικό χώρο «Συνεργείο» στην Ηλιούπολη η οποία έγινε στις 10 Ιούλη 2013. Παρά το γεγονός πως είχε μπει στο αρχείο από τον φετινό Αύγουστο, μαθεύτηκε μόλις στα μέσα του Δεκέμβρη ενώ η συγκεκριμένη επίθεση περιλαμβάνεται στη δικογραφία για τη δίκη της Χρυσής Αυγής.

“Πρόκειται για ένα καραμπινάτο ξέπλυμα των νεοναζί”, αναφέρει η ανακοίνωση της **Πρωτοβουλίας για την Πολιτική Αγωγή του αντιφασιστικού κινήματος** μέσα από την ιστοσελίδα της jailgolden-dawn.com. Τα στοιχεία αποκαλύπτουν πέρα από κάθε αμφισβήτηση πως ήταν μια οργανωμένη επίθεση από τη μεριά των φασιστών, επικεφαλής της οποίας ήταν ο Γιάννης Λαγός και ο Νίκος Μίχος.

Μέσα από το τηλέφωνο του ίδιου του Λαγού αλλά και συνομιλίες στελεχών της ναζιστικής οργάνωσης στα νότια προάστια είναι ξεκάθαρο πως έδρασαν οργανωμένα. Μαρτυρίες των κατοίκων της περιοχής διέκριναν το Γιάννη Λαγό ανάμεσα στους δράστες και πέντε

μήνες μετά την επίθεση ταυτοποιήθηκε ότι το νοικιασμένο από τη Βουλή αυτόκινητο που βρέθηκε στην επίθεση, είχε δοθεί στον Λαγό.

Παρά τα αδιάσειστα στοιχεία, οι αρμόδιες για το περιστατικό αρχές αποφάσισαν να το στείλουν στο αρχείο. Είναι άλλη μια τρανή απόδειξη των σχέσεων Χρυσής Αυγής- αστυνομίας αλλά και της προσπάθειας να πέσουν οι νεοναζί στα μαλακά. Η δίκη αργεί να ξεκινήσει, πλησιάζοντας στο 18μηνο κράτησης των προφυλακισμένων βουλευτών όπου σταματάει η προφυλάκισή τους, όχι τυχαία. Παράλληλα στήνεται ένας ολόκληρος μηχανισμός ξεπλύματος διαφόρων επιθέσεων για να ελαφρύνει η δικογραφία.

Το αντιφασιστικό κίνημα χρειάζεται να γνωστοποιήσει αυτή την προσπάθεια συγκαλύψης και μέσα από τη μαζική δράση σε χώρους δουλειάς και γειτονιές να διεκδικήσει να ξεκινήσει η δίκη άμεσα, μην αφήνοντας χρόνο στους διάφορους «μηχανισμούς ξεπλύματος». Μαζί με την κυβέρνηση Σαμαρά χρειάζεται να δώσουμε και τη χαριστική βολή στους νεοναζί.

Φέρτε πίσω τις συντάξεις

Μόνιμος εκβιασμός, ιδιαίτερα κάθε φορά που πλησιάζουν εκλογές, είναι ότι αν βγούμε από τα μνημόνια ο κόσμος δεν θα πληρωθεί τις συντάξεις γιατί τα ταμεία είναι άδεια.

Η κατάσταση στα ασφαλιστικά ταμεία είναι πράγματι δραματική. Όπως αναφέρεται στην ετήσια έκθεση του ΙΝΕ - ΓΣΕΕ, τα αποθεματικά των ταμείων μέσα σε τέσσερα μνημονιακά χρόνια μειώθηκαν συνολικά από 26 δισ. ευρώ το 2009 σε 4,5 δισ. ευρώ το 2013.

Συνήθως στα ΜΜΕ ως υπαίτιοι εμφανίζονται τα άτομα με αναπηρία, γιατί παίρνουν τάχα «μαϊμού» αναπηρικές συντάξεις, η «υπογεννητικότητα», η «γήρανση του πληθυσμού» (η «πολυφαρμακία» όσον αφορά στον ΕΟΠΥΥ) και άλλα τέτοια.

Η αλήθεια είναι ότι η διάλυση οφείλεται στην εγκληματική πολιτική που έχουν ακολουθήσει για τα ασφαλιστικά ταμεία όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις - αλλά και οι προηγούμενες.

Ποιος φταίει;

Υπάρχουν τέσσερις βασικοί λόγοι για τους οποίους τα ταμεία έχουν φτάσει σε αυτήν την κατάσταση.

- Πρώτος λόγος είναι η **διαχρονική διαχείριση των αποθεματικών των ταμείων προς όφελος των καπιταλιστών**. Επί δεκαετίες τα αποθεματικά των ταμείων ήταν δεσμευμένα από την Τράπεζα της Ελλάδας με τον Αναγκαστικό Νόμο 1611/1950. Κάποια από αυτά παρέμεναν άτοκα. Ένα μικρό μέρος ήταν έντοκα, αλλά είχαν επιτόκια πολύ χαμηλότερα του πληθωρισμού και του επιτοκίου τραπεζικών καταθέσεων. Έτσι, η Τράπεζα της Ελλάδας μπορούσε να διαθέτει αυτά τα χρήματα σε εμπορικές τράπεζες που δάνειζαν τους βιομήχανους με μεγαλύτερα επιτόκια ενώ αντίθετα τα αποθεματικά των ταμείων μειώνονταν!

Από το 1979, οπότε δίνεται η δυνατότητα να επενδύονται τα αποθεματικά στο Χρηματιστήριο, αρχίζει να διαμορφώνεται μια ακόμη πηγή αιμορραγίας μέσα από την πτώση στις τιμές των μετοχών.

Όμως το τζογάρισμα των αποθεματικών απογειώνεται την δεκαετία του 2000, όταν μια σειρά ταμεία επικουρικών συντάξεων επενδύουν σε «σύνθετα επενδυτικά προϊόντα». Το 2005-07 είχαμε το σκάνδαλο των οκτώ δομημένων ομολόγων αξίας 1,8 δισ ευρώ, που αγοράστηκαν από ασφαλιστικά ταμεία με ανυπολόγιστη χασούρα – μέχρι που το 2007 ψηφίστηκε νόμος που απαγορεύει την επένδυση σε δομημένα ομόλογα.

Η ληστεία του PSI

Επιστέγασμα της πολιτικής που ληφάτησε τα αποθεματικά ήταν το περίφημο κούρεμα του PSI το Φλεβάρη του 2012. Τότε, ενώ οι «αγορές» ξεφορτώνονταν τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου, τα ασφαλιστικά ταμεία εξαναγκάζονταν από τρόικα και κυβέρνηση να τα αγοράσουν - και μάλιστα στην ονομαστική και όχι την τρέχουσα τιμή τους.

Μέσα σε μια νύχτα με το κούρεμα του PSI (σύμφωνα με τη δεύτερη τριμηνιαία έκθεση του 2014 του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής) τα ταμεία απώλεσαν 13 δισ. ευρώ (ενώ άλλα 3 δισ κουρεύτηκαν από νοσοκομεία, ΤΕΙ και άλλους φορείς).

Άλλος ένας λογιστικός τρόπος μέσα από τον οποίο οι κυβερνήσεις ληφάτησαν τα αποθεματικά τα τελευταία χρόνια, ήταν οι συγχωνεύσεις των ταμείων που παρέμεναν υγιή με

τα ελλειμματικά. Πίσω από τα παραμύθια περί «νοικοκυρέματος», με την ενοποίηση των ταμείων οι κυβερνήσεις αντί να ενισχύσουν αυτά που είχαν ελλείμματα, κατάφεραν να τα κάνουν όλα ελλειμματικά. Σήμερα, με την επιχειρούμενη ενοποίηση Κυρίως και Επικουρικών ταμείων προσπαθούν να καλύψουν τα ελλείμματα με τα λεφτά που κατέβαλαν στα επικουρικά τους οι εργαζόμενοι!

- Δεύτερος λόγος είναι η **διαχρονική άρνηση των εργοδοτών να καταβάλλουν τα χρέη τους** προς τα ταμεία – και η επίσης διαχρονική στάση των κυβερνήσεων να τους κάνουν πλάτη ψηφίζοντας επί δεκαετίες χαριστικές ρυθμίσεις στην Βουλή, που τους απάλλασσαν από τα χρέη με πενιχρά ή και καθόλου ανταλλάγματα. Αυτή η κατάσταση άνοιξε την πόρτα ώστε στα χρόνια των μνημονίων με δικαιολογία την κρίση να επέλθει η απόλυτη ασυδοσία. (Έτσι, ενώ ο τουρισμός «ανεβαίνει», ο κλάδος των ξενοδόχων-εστιατόρων χρωστάει από μόνος του 1,5 δισ στο ΙΚΑ).

Συνολικότερα, οι ληξιπρόθεσμες οφειλές των εργοδοτών αφορούν στο μεγαλύτερό τους κομμάτι τις πολύ μεγάλες επιχειρήσεις: Το σύνολο των ληξιπρόθεσμων οφειλών στο ΙΚΑ (όπου είναι ασφαλισμένοι 1,6 δισ εργαζόμενοι) τον Ιούλιο του 2014 ήταν 8,9 δισ ευρώ και αφορούσε 441.781 επιχειρήσεις (περίπου οι μισές από αυτές ενεργές).

Σύμφωνα με τα στοιχεία του Κέντρου Είσπραξης Ανεξόφλητων Οφειλών (ΚΕΑΟ), ενταγμένες σε αυτό είναι 82.490 επιχειρήσεις που χρωστάνε 8,2 δισ. ευρώ. Από αυτές, 4.422 επιχειρήσεις χρωστάνε συνολικά 4,7 δισ. ευρώ, δηλαδή κατά μέσο όρο ένα εκατομμύριο ευρώ η κάθε μια! Όπως το έθεσε με δήλωσή του, τον Αύγουστο ο διοικητής του ΙΚΑ Ροβέρτος Σπυρόπουλος στο ΜΕΓΑ «*περίπου 300 επιχειρήσεις χρωστάνε στο ταμείο 8,3 δισ. ευρώ*».

Άλλα 7,4 δισ ευρώ είναι οι ληξιπρόθεσμες οφειλές στο ΟΑΕΕ (αυτοαπασχολούμενοι), 0,8 δισ ευρώ στο ΕΤΑΑ (αυτοαπασχολούμενοι γιατροί, δικηγόροι, μηχανικοί) και 0,3 δισ ευρώ στο ταμείο των αγροτών, τον ΟΓΑ.

Σε αυτήν την κατηγορία δεν ανήκουν μόνο οι πραγματικοί αυτοαπασχολούμενοι και αγρότες που στην πλειοψηφία δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα μέσα σε συνθήκες κρίσης. Ανήκουν και οι εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι που, αντί να έχουν σύμβαση μισθωτού, έχουν εξαναγκαστεί να εργάζονται σαν αυτοαπασχολούμενοι - απαλλάσσοντας τις επιχειρήσεις από την υποχρέωση να τους ασφαλίζουν.

Οφειλέτης στα ταμεία είναι και το ίδιο το κράτος. Σε 12 δισ ευρώ ανέρχονται οι οφειλές του κράτους προς τα ταμεία από το 1993. Μόνο το 2011, από τα 5,7 δισ. ευρώ των οφειλών του κράτους προς τρίτους, οι μεγαλύτερες ήταν προς τα ασφαλιστικά ταμεία, 2,825 δισ. ευρώ, εκ των οποίων 1,139 δισ. προς το Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων.

- Τρίτος λόγος είναι οι απώλειες στις εισφορές λόγω των **εκατοντάδων χιλιάδων απολύσεων** και των **τραγικών μειώσεων των αποδο-**

χών σε μισθούς και συντάξεις. Σύμφωνα με την δεύτερη τριμηνιαία έκθεση του Γραφείου προϋπολογισμού της Βουλής, 10,5 δισ. ευρώ είναι η απώλεια των εισφορών από τις μειώσεις μισθών και την κατακόρυφη αύξηση της ανεργίας.

Δίπλα σε αυτά, υπεύθυνες για τις απώλειες στα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων είναι η υποχώρηση της πλήρους απασχόλησης, από 79% το 2009, σε 45% το 2012 και η μείωση στην τιμή των εργοδοτικών εισφορών το ίδιο χρονικό διάστημα (τουλάχιστον για εκείνα τα αφεντικά που εξακολουθούν να τις πληρώνουν).

- Τέταρτος λόγος είναι οι **περικοπές στην κρατική χρηματοδότηση** που στα ασφαλιστικά ταμεία μειώνεται σταθερά: Ήταν (σύμφωνα με την **ΠΟΠΟΚΠ**, την ομοσπονδία των εργαζόμενων στα ασφαλιστικά ταμεία) 21 δισ ευρώ το 2011, 13,4 δισ το 2012, 11,5 δισ το 2013 και 9,8 δισ το 2014, ενώ για το διάστημα 2015 – 2018 υπολογίζεται να είναι, σύμφωνα με το μεσοπρόθεσμο, 8,6 δισ το χρόνο κατα μέσο όρο.

Ταυτόχρονα, οι περικοπές στην Υγεία, τα κλεισίματα και οι συγχωνεύσεις νοσοκομείων έχουν σημάνει την παράλληλη μετακύλιση εξετάσεων, φυσιοθεραπειών και άλλων ιατρικών πράξεων στον ιδιωτικό τομέα με αποτέλεσμα ο ΕΟΠΥΥ (που αποσπάστηκε από το ΙΚΑ) να χρωστάει στον ιδιωτικό τομέα.

Νέος κύκλος επίθεσης

Οι τροϊκανές πολιτικές που ξεκίνησαν με την ψήφιση του ασφαλιστικού το 2010 (και συνεχίστηκαν με ψήφιση άρθρων σε πολυνομοσχέδια) έχουν σημάνει για τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους:

Αύξηση των ορίων ηλικίας στα 65, καταρράκωση των συντάξεων, καθυστέρηση ετών στην καταβολή των συντάξεων (σε όλα τα Ταμεία εκκρεμούν 350.000 συντάξεις και εφάπαξ που δεν αποδίδονται), τεράστιες περικοπές στα εφάπαξ, έξτρα λεφτά από την τσέπη για φάρμακα και νοσηλεία ακόμα και στα δημόσια νοσοκομεία, συνεχή ανασφάλεια για την επόμενη μέρα. Όσο για το 1,2 εκατομμύριο ανέργων του ΟΑΕΔ, είναι πρακτικά ανασφάλιστο.

Κι όμως στις πρόσφατες συναντήσεις με την τρόικα η συγκυβέρνηση Σαμαρά συμφώνησε να ανοίξει ένα νέο, ακόμα σκληρότερο, κύκλο επίθεσης στα ασφαλιστικά δικαιώματα και το δικαίωμα στην περίθαλψη:

Παραπέρα ενοποίηση των Ταμείων, βασική σύνταξη 360 ευρώ (το μόνο κομμάτι της σύνταξης που θα εγγυάται το κράτος) επιπλέον μείωση 12-15% στα εφάπαξ των Ταμείων των δημοσίων υπαλλήλων, κατάργηση των όποιων ειδικών ηλικιακών ορίων έχουν απομείνει για γυναίκες, μητέρες, ΒΑΕ (με στόχο τα 67 έτη για όλους), νέο πετσόκομμα στις αναπηρικές συντάξεις, αύξηση των απαραίτητων ενσήμων προκειμένου ο ασφαλισμένος να κατοχυρώσει το δικαίωμα για συνταξιοδότηση, από τα 4.500 στα 6.000 ένησημα, νέα μείωση κατά μία επιπλέον μονάδα τις ασφαλιστικές εισφορές

που καταβάλλουν οι εργοδότες στα Ταμεία

Πρόκειται για μια πολιτική που έχει σαν κεντρικό στόχο πέρα από την περικοπή των δαπανών να μετατρέψει τις κατώτερες συντάξεις για εκατομμύρια ανθρώπους στην ουσία σε προνοιακά επιδόματα, ενώ όσων αντέχει η τσέπη τους θα στραφούν αναγκαστικά στην ιδιωτική ασφάλιση, όπως συμβαίνει στις ΗΠΑ.

Το δικό μας ασφαλιστικό

Απέναντι σε αυτά τα σχέδια το εργατικό κίνημα έχει το δικό του ασφαλιστικό. Τα ταμεία μπορούν να γίνουν βιώσιμα, αρκεί να ληφθούν μερικά απλά και άμεσα υλοποιήσιμα μέτρα:

- Να πληρώσουν οι εργοδότες τις ληξιπρόθεσμες οφειλές – με ξεκίνημα τα 8,2 δισ ευρώ που κατά τον πρόεδρό του, χρωστάνε οι 300 μεγαλύτερες επιχειρήσεις στο ΙΚΑ. Όσοι δεν συμμορφωθούν ή όσοι δεν μπορούν, να κατάρχονται οι καταθέσεις και η ιδιοκτησία τους – με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που το κράτος ή κάποια ΔΕΚΟ μπορεί να κατάσχει από τους προσωπικούς λογαριασμούς μέχρι και το σπίτι ενός εργαζόμενου που έχει ληξιπρόθεσμο χρέη.

- Να καταβληθούν πίσω στα ταμεία τα 13 δισ ευρώ που χάθηκαν με το PSI του 2012, εξοικονομώντας χρήματα από την άμεση διαγραφή του εξωτερικού χρέους. Για αρχή, τα 6,7 δισ ευρώ που προβλέπεται να καταβληθούν από τον προϋπολογισμό του 2015 για τόκους του ελληνικού δημοσίου. Αντί να πάνε στις τράπεζες, να πάνε στα ταμεία.

- 10 δισ ευρώ θα έρθουν στα ταμεία αν γυρίσουν στις δουλειές τους οι εργαζόμενοι στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα και οι μισθοί (και μαζί οι εισφορές των εργοδοτών) στα προ κρίσης επίπεδα. Θα χρειαστεί να γίνουν οι απαραίτητες προσλήψεις στο ΙΚΑ, ώστε να μπορέσει να ξαναστηθεί ένας μηχανισμός που κάτω από εργατικό έλεγχο να βάλει τέλος στην μαύρη εργασία.

- Να νομιμοποιηθούν όλοι οι μετανάστες. Απέναντι στο ψέμα της «γήρανσης του πληθυσμού» και στην υπογεννητικότητα που δημιουργεί η κρίση, η απάντηση είναι η νομιμοποίηση και η δυνατότητα εργασίας για όλους τους μετανάστες – μια δυνατότητα που έχει καταργηθεί από το 2004, οπότε έληξε και η τελευταία διαδικασία νομιμοποίησης.

Δεκάδες χιλιάδες μετανάστες ή έχοντες την ιδιότητα του πρόσφυγα, που το κράτος σήμερα αρνείται να τους δώσει άδεια εργασίας, είναι αναγκασμένοι να δουλεύουν παράνομα, ενώ θα μπορούσαν να ωφεληθούν τα ταμεία, εξασφαλίζοντας σύνταξη και ασφάλιση για τους ίδιους.

Σχετική έρευνα του ΕΚΚΕ (Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών) το 2004 τεκμηρίωνε ότι οι εισφορές στο ΙΚΑ είχαν αυξηθεί 12% εξαιτίας της ασφάλισης των μεταναστών: «*Σε σύνολο εισφορών Ελλήνων και αλλοδαπών 8 δισ ευρώ, τα 887 εκατομμύρια ήταν εισφορές μεταναστών*». (Στο ΙΚΑ ήταν τότε ασφαλισμένοι 2.100.758 Έλληνες και 346.070 αλλοδαποί).

Η δύναμη που μπορεί να επιβάλλει αυτά τα «ανήκουστα» -για τραπεζίτες, βιομήχανους και επίτροπους της ΕΕ- μέτρα είναι η εργατική τάξη. Όσοι πιστεύουν ότι αυτά δεν είναι «ρεαλιστικά», ας θυμηθούν ότι το δικαίωμα στη σύνταξη ή στην περίθαλψη δεν υπήρχαν πάντα, ούτε ήταν πάντα αυτονόητα. Τα έκαναν αυτονόητα οι αγώνες της εργατικής τάξης και αυτή είναι η προοπτική και για το μέλλον.

Γιώργος Πίπτας

Έγινε η χρονιά της ανατροπής

Μάρτνς

Οι υπουργοί της ΕΕ εκβιάζουν για άλλη μια φορά με την επόμενη «δόση» και ο Σαμαράς τρέχει να “κλειδώσει” μια σειρά από μέτρα με το “νέο μεσοπρόθεσμο” πριν από τις Ευρωεκλογές. Η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ βρίσκεται ξανά αντιμέτωπη με τον συνδυασμό απεργιών και αντιφασιστικής κινητοποίησης.

Οι καθαρίστριες, οι σχολικοί φύλακες και οι εκπαιδευτικοί που απεργούν ξεσηκώνουν όλους τους χώρους και η ΑΔΕΔΥ προχωράει σε 48ωρη απεργία στις 19 και 20 Μάρτη. Στις 30 Μάρτη μέσα στη Βουλή η κυβέρνηση κατάφερε να περάσει το νομοσχέδιο με ισχύη πλειοψηφία των 151.

Παράλληλα, η αντιφασιστική δράση παίρνει διεθνείς διαστάσεις. Δίπλα στην Αθήνα, η Θεσσαλονίκη και τα Χανιά, στις **22 Μάρτη** γίνονται αντιφασιστικές κινήσεις σε άλλες 23 πόλεις σε όλο τον πλανήτη. Η δύναμη αυτού του κινήματος είναι που αναγκάζει τη Βουλή να ψηφίσει την άρση της ασυλίας των νεοναζί βουλευτών. Ο Κασσιδάρης επέλεξε να δημοσιεύσει το βίντεο της συνομιλίας του με τον Μπαλτάκο, αναδεικνύοντας στην ουσία τη συνεργασία ΝΔ-Χρυσής Αυγής.

26 Μάρτη 2014

Απρίλης

Οι δολοφόνοι του Σαχζάτ Λουκμάν, Λιακόπουλος και Στεργιόπουλος, καταδικάζονται σε ισόβια, τρία χρόνια μετά το έγκλημά τους. Η εισαγγελέας του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου στην αγόρευση της ανέδειξε τον ρατσιστικό χαρακτήρα του εγκλήματος, γεγονός που αποτελεί κόλαφο για την ΕΛΑΣ, που δεν διερεύνησε ποτέ το ρατσιστικό κίνητρο, προσπαθώντας να κουκουλώσει τη νεοναζιστική δολοφονία.

Στις 9 Απρίλη έχει καλεστεί πανεργατική απεργία της ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ. Είναι η απάντηση στη φέιστα Σαμαρά –

28 Μάρ 2014

Μάης

Παρά το γεγονός ότι είναι ο μήνας των Δημοτικών εκλογών και των Ευρωεκλογών οι αγώνες κλιμακώνονται. Με καθιστική διαμαρτυρία – κατασκήνωση έξω από το υπουργείο Οικονομικών, από τις 7/5, οι ηρωικές καθαρίστριες, που παλεύουν από τον Οκτώβρη ενάντια στις απολύσεις, γίνονται σύμβολο αντίστασης. Απεργιακό λουκέτο σε όλα τα νοσοκομεία βάζουν οι υγειονομικοί στις 14/5, ημέρα απεργίας της ΠΟΕΔΗΝ.

Τα αποτελέσματα των **Δημοτικών - Περιφερειακών εκλογών** και των **ευρωεκλογών** είναι μια συντριπτική ήττα για την συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, που δεν μπορούν πια να κρύψουν την πολιτική τους κρίση. Η ΝΔ χάνει επτά ποσοστιαίες μονάδες σε σύγκριση με τον Ιούνιο του 2012 και το ΠΑΣΟΚ τέσσερεις. Μαζί με τη ΔΗΜΑΡ, που χάνει πέντε μονάδες, όλοι μαζί έχασαν 16 ποσοστιαίες μονάδες, κοντά στο ένα εκατομμύριο ψηφοφόρους.

Το μαχητικό ρεύμα εργατικής αντίστασης έδωσε τη νίκη στην Αριστερά για πρώτη φορά. Τα ψηφοδέλτια που στήριξε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καταγράφουν μεγάλα ποσοστά σε πάνω από 20 από τους μεγαλύτερους δήμους της χώρας, με το μέσο ποσοστό αυτών των δημοτικών σχημάτων να φτάνει στο 2,63%.

Μέρκελ που πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στην Αθήνα για να στείλουν το μήνυμα ότι η ελληνική οικονομία βγαίνει στις αγορές. “Merkel Go Home” ήταν η απάντηση γραμμένη στα πανό των διαδηλωτών την ημέρα της πανεργατικής.

Λίγες μέρες αργότερα ξεκινούν **καταλήψεις** σε όλα τα δημαρχεία από την ΠΟΕ ΟΤΑ αντιδρώντας στην αξιολόγησή. Η κυβέρνηση αναγκάζεται με τον φόβο ενός νέου ξεσκωμού να αναβάλει τη διαδικασία της αξιολόγησης, με όριο τις 18/7 για τα υπουργεία και την 1/9 για τους ΟΤΑ.

Ιούνης

Σε κέντρο αγώνα εξελίσσεται η κατασκήνωση διαμαρτυρίας των καθαριστριών στην οδό Καραγιώργη Σερβίας έξω από το υπουργείο Οικονομικών αφού οι σχολικοί φύλακες και οι διαθέσιμοι εκπαιδευτικοί ενώνονται μαζί τους.

Στις 11 Ιούνη, ημέρα που συμπληρώθηκε ένα χρόνος από το κλείσιμο της ΕΡΤ γίνεται απεργιακή συγκέντρωση στο κέντρο της Αθήνας και **συλλαλητήριο** στην Αγ.Παρασκευή, έξω από το **Ραδιομέγαρο**.

Η κυβέρνηση προχωρά σε ανασχηματισμό. Απεργιακό “καλωσόρισμα” ετοιμάζουν οι υγειονομικοί στον πρώην τσεκουροφόρο επενίτη και νέο, ακροδεξιό, υπουργό Υγείας, Μάκη Βορίδη, με την πανελλαδική απεργία στις 18/6. Σε όλη την Ελλάδα οι δάσκαλοι μπλοκάρουν τα σεμινάρια αξιολόγησης.

Στις 6 Ιούνη ξεκινά στην Πάτρα η δική των μπράβων που εξαπέλυσαν δολοφονική επίθεση στους μετανάστες εργάτες γης της **Μανωλάδας** τον Απρίλη του 2013. Στις 12 Ιούνη η Εργατική Αλληλεγγύη, η εφημερίδα του εργατικού και αντιφασιστικού κινήματος, που δικάζονταν μετά από μήνυση συνεργάτη της Χρυσής Αυγής, αθώνεται πανηγυρικά.

Ιούλης

Ξεκινά στις 3/7 η απεργία διαρκείας της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ. Τα διακοπήρια τη βγάζουν «παράνομη και καταχρηστική».

Πανελλαδικό απεργιακό λουκέτο μπαίνει στις 9 Ιούλη σε όλο το δημόσιο στέλνοντας μήνυμα στην Κυβέρνηση ότι η αξιολόγηση, οι διαθεσιμότητες, οι απολύσεις και οι περικοπές δεν θα περάσουν. Εν τω μεταξύ συνεχίζεται η **αποχή-απεργία** που έχει κηρύξει η ΑΔΕΔΥ σε όλο το δημόσιο από κάθε διαδικασία αξιολόγησης.

Απεργία διαρκείας ξεκίνησαν οι εργαζόμενοι στην **Cosco** από το πρωί της Παρασκευής 18/7, με βασικό αίτημα την υπογραφή συλλογικής σύμβασης, ενάντια στην εργασιακή βαρβαρότητα των εργατικών ατυχημάτων και της δουλειάς λάστυχ. Μέσα σε δύο μέρες η εργοδοσία αναγκάζεται να ικανοποιήσει τα αιτήματά τους και λίγες μέρες μετά οι εργαζόμενοι της Cosco ιδρύουν σωματείο.

Στις 28/7 το Σύνταγμα πλημμυρίζει από 20.000 συμπαραστές στις αγωνιζόμενες καθαρίστριες που κλείνουν 10 μήνες αγώνα, σε μία συναυλία αλληλεγγύης. Εν τω μεταξύ στη φυλακή μπαίνει ο νο2 φυρερίκος της Χρυσής Αυγής, Κασσιδάρης δέκα ολόκληρους μήνες μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Αλλά στις 30 Ιούλη βγαίνει αθωωτική **απόφαση σκάνδαλο** στη δική των μπράβων της Βαγγελέτας Α.Ε. για την επίθεση κατά των εργατών γης της Μανωλάδας.

Αύγουστος

Η τροπολογία που κατέθεσε ο Μητστσάκης επιβεβαιώνει με τον πιο τρανταχτό τρόπο το πλήρες αδιέξοδο που έχει οδηγήσει την κυβέρνηση η μαζική αντίσταση κόντρα στην αξιολόγησή. Για τρίτη φορά ο Μητστσάκης αναγκάζεται να αναβάλλει τις προθεσμίες για τον Σεπτέμβριο και τον Οκτώβρη αφού έληξε χωρίς αποτέλεσμα και η δεύτερη «διορία» στις 31 Ιούλη χωρίς να έχουν παραδοθεί παρά ελάχιστα «αξιολογήχαρτα».

Σεπτέμβρης

Το σύνθημα “μπουρλότο στην κυβέρνηση - βαμπίρ” στο πανό των εργαζομένων στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης εκφράζει με το καλύτερο τρόπο το κλίμα που επικρατούσε στους δρόμους της Θεσσαλονίκης, στο συλλαλητήριο στη ΔΕΘ, το Σάββατο 6 Σεπτέμβρη.

Στις 18 Σεπτέμβρη, στον ένα χρόνο από τη δολοφονία του **Παύλου Φύσσα**, χιλιάδες αντιφασίστες αποφασισμένοι να σβήσουν τους ναζί της Χρυσής Αυγής και να ανατρέψουν την κυβέρνηση των Μπαλτάκων, βγήκαν στους δρόμους όχι μόνο στο Κερατσίνι αλλά σε πάνω από 30 πόλεις σε όλη την Ελλάδα. Στις 19/9 πλημμύρισε το Σύνταγμα στη συναυλία που κάλεσε η πρωτοβουλία των φίλων του Παύλου Φύσσα.

10 Σεπτέμβρη 2014

Οκτώβρης

Με διήμερο πανελλαδικών κινητοποιήσεων απαντούν οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία, στο νέο κύκλο επιθέσεων στη δημόσια Υγεία, που φέρνει ο Βορίδης. Το διήμερο αποκτά πανδημοσιούπαλληλικό χαρακτήρα καθώς και η ΑΔΕΔΥ, καλεί σε συμμετοχή. Η ΠΟΕ ΟΤΑ συνεχίζει τις κινητοποιήσεις ενάντια στον επανέλεγχο των συμβάσεων, **αναγκάζοντας** τους Δημάρχους να αρνηθούν να στείλουν στοιχεία στο υπουργείο.

Χωρίς να κερδίζει ούτε έναν παραπάνω βουλευτή από ό, τι υπολόγιζε, η κυβέρνηση συγκέντρωσε 155 ψήφους στην διαδικασία για την ψήφο εμπιστοσύνης στη Βουλή. Ο πανικός στις αγορές που ακολουθεί είναι ένα πολιτικό κραχ για τον Σαμαρά.

Τη σκυτάλη της αντίστασης παίρνει η νεολαία. Οι αντιδράσεις των μαθητών ενάντια στο Νέο Λύκειο και την Τράπεζα Θεμάτων, κλιμακώνονται με κινητοποιήσεις και καταλήψεις. Οι φοιτητικοί σύλλογοι οργανώνουν συνελεύσεις που αποφασίζουν συγκρούση με το υπουργείο για τις διαγραφές φοιτητών. Ο Φορτσάκης δίνει ρεσιτάλ αυταρχισμού με την παρουσία των ΜΑΤ. Οι Διοικητικοί του ΕΚΠΑ απαντάνε με στάσεις εργασίας και κινητοποιήσεις στο κτίριο της Πρυτανείας του Πανεπιστημίου Αθήνας και οι καταλήψεις εξαπλώνονται.

Τρεις μήνες από τότε που έκλεισε ο φάκελος της ανάκρισης, περίπου το ανώτατο χρονικό περιθώριο που υπήρχε, ήρθε η εισαγγελική πρόταση για την παραπομπή των μελών της εγκληματικής οργάνωσης Χρυσή Αυγή σε δική.

Νοέμβρης

Μεγάλο συλλαλητήριο οργανώνουν οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ, το απόγευμα της 7ης Νοέμβρη, ημέρα που συμπληρώνεται ένας χρόνος από την εισβολή των ΜΑΤ, στο Ραδιομέγαρο της Αγίας Παρασκευής.

Στις 13 Νοέμβρη ο Φορτσάκης κλείνει τη **Νομική** και στέλνει τα ΜΑΤ να διαλύσουν τις φοιτητικές διαμαρτυρίες. Το ίδιο απόγευμα πάνω από 8.000 φοιτητές και εργαζόμενοι μετά από κάλεσμα των φοιτητικών συλλόγων, δίνουν μαζική απάντηση στην καταστολή.

Το τρίτημερο και οι πορείες για την επέτειο της εξέγερσης του **Πολυτεχνείου** ήταν η επιβεβαίωση ότι η εργατική αντίσταση και η αντίσταση της νεολαίας κλιμακώνεται.

Η **Γενική Απεργία** στις 27 Νοέμβρη ήταν η κορύφωση. Όλα τα αγωνιζόμενα κομμάτια συναντιούνται στο δρόμο πλημμυρίζοντας όλες τις πόλεις.

Σύριοι πρόσφυγες πολέμου πραγματοποιούν κατασκήνωση διαμαρτυρίας στο Σύνταγμα, απαιτώντας άσυλο, στέγη, τροφή και διαβατήρια, ξεσηκώνοντας συμπαράσταση αλλά και οργή ενάντια στην πολιτική της κυβέρνησης και της ΕΕ για το κλείσιμο των συνόρων που οδηγεί τους πρόσφυγες του πολέμου σε απόγνωση.

Δεκέμβρης

Λίγες μέρες μετά τις μαζικές διαδηλώσεις στην επέτειο της δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου στις 6 Δεκέμβρη, η συγκυβέρνηση αναγκάζεται να υποχωρήσει στο αίτημα του Νίκου Ρωμανού, οποίος βρίσκεται από τις 10 Νοέμβρη σε απεργία πείνας ζητώντας εκπαιδευτική άδεια για να σπουδάσει. Στις 10 του Δεκέμβρη, μέσω μιας τροπολογίας που ψηφίστηκε σχεδόν ομόφωνα στη βουλή, ο Σαμαράς αναγκάζεται να υποχωρήσει.

Υποτίθεται ότι κάπου εδώ, τον τελευταίο μήνα του 2014 θα τελείωναν τα μνημόνια, όμως αυτή που φτάνει στο τέλος της είναι η κυβέρνηση Σαμαρά Βενιζέλου, που αναγκάζεται να επισπεύσει την Προεδρική εκλογή.

Η εργατική αντίσταση πέταξε όλα τα σενάρια στα σκουπίδια και έβαλε για άλλη μία φορά τη δικιά της σφραγίδα στις εξελίξεις, κάνοντας τη νέα χρονιά τη χρονιά της ελπίδας για να ξαναπάρει πίσω όλα όσα της έκλεψαν.

17 Δεκέμβρη 2014

Ενάντια στο ρατσισμό

Η μάχη ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες βρέθηκε πολύ ψηλά στην ατζέντα του κινήματος σε όλο τον κόσμο. Καθοριστικό ρόλο έπαιξε η παγκόσμια μέρα δράσης στις 22 Μάρτη. Εκείνη τη μέρα, όλα τα σημεία του πλανήτη συντονίστηκαν με την Αθήνα: Λευκωσία, Κοπεγχάγη, Δουβλίνο, Σικάγο, Νέα Υόρκη, Σάο Πάολο, Ρίο ντε Τζανέιρο και οχτώ ακόμα πόλεις της Βραζιλίας, Άμστερνταμ, Παρίσι, Τουλούζ, Ναντ, Μασσαλία, Βερολίνο, Λονδίνο, Γλασκώβη, Βαρκελώνη, χώρα των Βάσκων, Ανδalousία, Κάρντιφ, Μπιλμπάο.

Η επιτυχία της 22 Μάρτη δημιούργησε παντού κίνημα με νέες αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές οργανώσεις, με κινητοποιήσεις που δεν άφησαν καμία φασιστική και ρατσιστική πρόκληση αναπάντητη. Στις 26 Απρίλη στο Βερολίνο, 100 φασίστες δεν κατάφεραν να προχωρήσουν ούτε εκατό μέτρα από τους έξι χιλιάδες αντιφασίστες που είχαν μπλοκάρει κάθε πιθανό δρόμο. Στις 28 Απρίλη στο Μπράιτον, οι 100 περίπου φασίστες που συγκεντρώθηκαν στην “Πορεία για την Αγγλία” βρέθηκαν αντιμέτωποι με πάνω από 1.000 αντιφασίστες και έφυγαν γελοιοποιημένοι με... τρένο.

Στις αρχές Μάη, στο Μπρισμαπέν της Αυστραλίας οι φασίστες της Χρυσής Αυγής έφυγαν με... ταξί. Η συγκέντρωσή τους έξω από τον ελληνικό σύλλογο της πόλης αντιμετώπισε διαδήλωση 200 αντιφασιστών, ανάμεσά τους των συνδικάτων ηλεκτρισμού και υδραυλικών. Στη συνέχεια καταδιώχτηκαν και από το ελληνικό προξενείο.

Η εκλογική άνοδος του ρατσιστικού UKIP της Βρετανίας στις Ευρωεκλογές σήμανε συναγερμό με δεκάδες επιτροπές και κινητοποιήσεις σε όλη τη χώρα. Η πιο πρόσφατη ήταν η αντιρατσιστική διαδήλωση 1.000 ανθρώπων έξω από το συνέδριο του κόμματος στο Ντόνκαστερ στις 27/9 με συνθήματα “Ukip αποκλείεται, οι μετανάστες θα μείνουν εδώ”. Στη Λευκωσία δημιουργήθηκε η Κίνηση Ενάντια στη Φασιστική Απειλή με επιτυχημένες εκδηλώσεις και κινητοποιήσεις.

Η νέα παγκόσμια μέρα δράσης στις 21 Μάρτη 2015 θα είναι ένας ακόμα κρίσιμος σταθμός.

Εκρήξεις οργής σε

Με μαζικά κινήματα και εξεγέρσεις σε όλα τα σημεία του πλανήτη κλείνει το 2014. Από τις ΗΠΑ μέχρι το Χονγκ Κονγκ και τη Νότιο Αφρική και από το Μεξικό μέχρι την Ισπανία και το Βέλγιο, ο κόσμος συγκλονίστηκε από μεγάλες εκρήξεις του εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος. Ήταν η χρονιά που η οικονομική κρίση έγινε πολιτική και ιδεολογική συνταράζοντας ολόκληρες χώρες και κυβερνήσεις.

Καταρχήν στην Ευρώπη. Το 2014 στην Ισπανία “άνοιξε” με τη διαδήλωση του 1,5 εκατομμυρίου στις 22 Μάρτη στη Μαδρίτη στην “Πορεία Αξιοπρέπειας” που καλούσαν από κοινού το κίνημα των Αγανακτισμένων της Ισπανίας και πολλά συνδικάτα. Και “έκλεισε” με τη βδομάδα δράσης από τις 24 ως 29 Νοέμβρη, με εκατοντάδες χιλιάδες να διαδηλώνουν ξανά για “Ψωμί, Δουλειά, Στέγη, Αξιοπρέπεια” σε μια σειρά πόλεις της χώρας. Σε αυτούς τους μήνες, η κυβέρνηση της δεξιάς και η αντιπολίτευση του Σοσιαλιστικού Κόμματος είδαν τα ποσοστά τους να πέφτουν στις Ευρωεκλογές, την ίδια ώρα που ένα νέο αριστερό κόμμα, στηριγμένο στο κίνημα των τελευταίων χρόνων, το Podemos, έκανε δυναμική εμφάνιση και αναδεικνυόταν σε τέταρτη δύναμη σε εθνικό επίπεδο φτάνοντας σήμερα να διεκδικεί την πρώτη θέση στις δημοσκοπήσεις.

Η πολιτική κρίση στη Βρετανία εκφράστηκε με το δημοψήφισμα για την αυτονομία της Σκωτίας. Κόντρα στην εκστρατεία απειλών για το μέλλον της απασχόλησης και των συντάξεων που εξαπέλυσαν οι μεγάλες επιχειρήσεις, οι τραπεζίτες, οι δισεκατομμυριούχοι μαζί με τους ηγέτες των Συντηρητικών, των Εργατικών και των Φιλελεύθερων Δημοκρατών σε μια προσπάθεια να σταματήσουν το “Ναι” (εκστρατεία ανάλογη της κυβέρνησης Σαμαρά για το “χάος” που θα φέρει η έξοδος από το ευρώ και την ΕΕ), το δημοψήφισμα εξελίχτηκε σε θρίλερ τρομοκρατώντας ολόκληρη την άρχουσα τάξη της Βρετανίας. Το “Όχι” επικράτησε τελικά με 55%, αλλά ένα 45% -κάτι παραπάνω από 1,5 εκατομμύριο άνθρωποι- δεν υπέκυψε στους εκβιασμούς.

Μια τεράστια πανεθνική διαδήλωση 100 χιλιάδων ανθρώπων συγκλόνισε το Δουβλίνο στις 11 Οκτώβρη ενάντια στην προσπάθεια της κυβέρνησης να επιβάλει χρεώσεις στην κατανάλωση νερού (στην Ιρλανδία τα σπίτια δεν έχουν μετρητές για το νερό, παραδοσιακά θεωρείται δημόσιο

ΕΥΡΩΠΗ

αγαθό και είναι δωρεάν). Το Σάββατο 1 Νοέμβρη ένα ακόμα μεγαλύτερο κύμα διαδηλώσεων σάρωσε πόλεις και χωριά όταν 200 χιλιάδες άνθρωποι βρέθηκαν ταυτόχρονα στο δρόμο με ένα από τα πιο δημοφιλή συνθήματα να είναι “Βάλτε τους μετρητές στον κώλο σας”. Στην Ιρλανδία, το 2014 ξεκίνησε με πανυγηρισμούς για την απαλλαγή της χώρας από το πρόγραμμα διάσωσης της Τρόικας. Οι θυσίες φέρνουν αποτέλεσμα ήταν το μοτίβο που χρησιμοποιούσε η κυβέρνησή της. Για το “παράδειγμα της Ιρλανδίας” μιλούσε όλη η ΕΕ και βέβαια ο Σαμαράς εδώ. Η επίθεση στο νερό ήταν στα πλαίσια της “εξόδου” από τα μνημόνια... Πριν από τις κινητοποιήσεις, σε εκλογές είχε καταγραφεί πτώση όλων των κομμάτων του κατεστημένου (Φίνα Γκελ, Φίνα Φολ, Εργατικό Κόμμα) και η άνοδος του Σιν Φέιν και της άκρας αριστεράς.

Πρόγευση

Από το κίνημα δεν γλύτωσαν ούτε οι Βρυξέλες. Στις 6 Νοέμβρη μια κινητοποίηση 120.000 διαδηλωτών πλημμύρισε τους δρόμους της πόλης απαιτώντας από την κυβέρνηση να αποσύρει το πακέτο μέτρων που διαλύει κοινωνικές υπηρεσίες και ανεβάζει την ηλικία συνταξιοδότησης στα 67. Ήταν η πρόγευση για την πρόσφατη (15 Δεκέμβρη) γενική απεργία στο Βέλγιο, τη μεγαλύτερη εδώ και τριάντα χρόνια, που απλώθηκε σε όλους τους κλάδους, τις νοσοκόμες, τους σιδηροδρομικούς, τους μεταλλεργάτες, τους εκπαιδευτικούς.

Με γενική απεργία που πάγωσε δημόσιες υπηρεσίες, ιδιωτικές επιχειρήσεις και ολόκληρο το σιδηροδρομικό δίκτυο της χώρας έκλεισε το 2014 και στην Ιταλία. Η απεργία της 12 Δεκέμβρη, με συμμετοχή που ξεπέρασε το 70%, είχε στο στόχαστρό της το νέο νόμο για την απασχόληση του “κεντροαριστερού” πρωθυπουργού της Ιταλίας Ματέο Ρέντζι που καταργεί την απαγόρευση των αυθαίρετων απολύσεων. Για να αποφύγει την πίεση των διαδηλωτών ο Ρέντζι πέρασε το νόμο με τη διαδικασία του κατεπείγοντος μια μέρα πριν την απεργία. Είναι λογικό. Ένα εκατομμύριο είχαν διαδηλώσει στις 25 Οκτώβρη στη Ρώμη ενάντια στο νόμο, στη μαζικότερη εργατική κινητοποίηση από την εποχή της γιγαντιαίας διαδήλωσης ενάν-

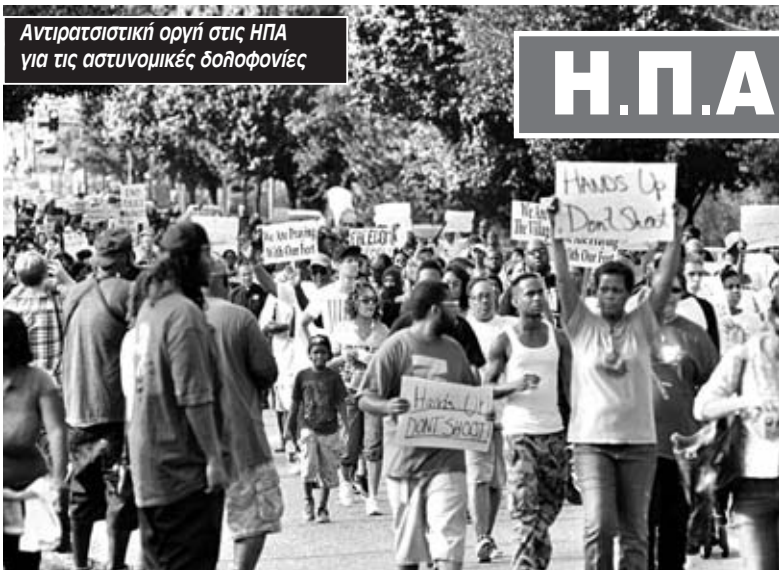
τια στη δεξιά κυβέρνηση του Μπελουσκόνι το 2002. Ο ίδιος ο Ρέντζι είχε γίνει πρωθυπουργός στις αρχές της χρονιάς, όχι μέσα από κάποια εκλογική νίκη, αλλά με διορισμό καθώς η χώρα είναι βυθισμένη βαθιά στην κρίση.

Μέσα στο 2014, η κυβέρνηση Ολάντ στη Γαλλία αναγκάστηκε ν’ ανασχηματιστεί δύο φορές. Την πρώτη μετά την κατάρρευση του Σοσιαλιστικού Κόμματος στις τοπικές εκλογές την περασμένη άνοιξη. Τη δεύτερη το καλοκαίρι, όταν ακόμα και ο υπουργός Οικονομικών του Ολάντ διαφώνησε με τη διαιώνιση της λιτότητας ως αντίδοτο στην κρίση. Όμως, η Γαλλία έδειξε ότι η κρίση δεν σημαίνει αυτόματα και στροφή αριστερά. Το ακροδεξιόφασιστικό Εθνικό Μέτωπο της Μαρίν Λεπέν, μετά τις εκλογικές επιτυχίες που είχε στις τοπικές εκλογές και τις Ευρωεκλογές, εμφανίζεται πρώτο στις δημοσκοπήσεις και στις ερχόμενες προεδρικές εκλογές. Ο καλπασμός προς τα δεξιά του Ολάντ σε συνδυασμό με το ρατσιστικό χαρτί άνοιξαν το δρόμο στους φασίστες. Όχι χωρίς αντίσταση.

Πέντε χιλιάδες αντιφασίστες και αντιφασίστριες διαδήλωσαν στις 29 Νοέμβρη στην Λυών ενάντια στο συνέδριο του Εθνικού Μετώπου με συμμετοχή συνδικάτων, κομμάτων της Αριστεράς, αντιρατσιστικών και αντιφασιστικών οργανώσεων. Ήταν ένα πετυχημένο βήμα του αντιφασιστικού κινήματος, συνέχεια προηγούμενων κινητοποιήσεων όπως της πορείας των 100.000 διαδηλωτών στο Παρίσι μετά τις τοπικές εκλογές τον περασμένο Απρίλη αλλά και των συντονισμένων διαδηλώσεων δέκα χιλιάδων ανθρώπων σε Παρίσι, Τουλούζη, Λυών, Νάντη, Μπορντό και Μασσαλία αμέσως μετά τις Ευρωεκλογές.

Με απεργίες και μαζικές διαδηλώσεις που οδήγησαν ακόμα και σε κόψιμο του ρεύματος στη Βουλή για 45 λεπτά, είχε ξεκινήσει η χρονιά και στην Κύπρο ενάντια σε νομοσχέδιο της κυβέρνησης Αναστασιάδη για τις ιδιωτικοποιήσεις. Ενώ 10.000 ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα ελληνοκυπριακών και τουρκοκυπριακών συνδικάτων για κοινό εορτασμό της Πρωτομαγιάς.

Λένα Βερδές

Η πρόσφατη αντιρατσιστική έκρηξη στις ΗΠΑ συγκαταλέγεται στις σημαντικότερες εξελίξεις του 2014. Από το “Μπορούμε”, το προεκλογικό σύνθημα του Ομπάμα πριν μερικά χρόνια, φτάσαμε στο “Δεν μπορούμε ν’ αναπνεύσουμε” των εκατοντάδων χιλιάδων μαύρων και λευκών που βγήκαν στους δρόμους, από το Φέργκιουσον μέχρι την Ουάσιγκτον και τη Νέα Υόρκη. Ούτε η άγρια καταστολή, ούτε οι υποσχέσεις για δικαιοσύνη με στόχο να εκτονώσουν την κατάσταση, κατάφεραν να σταματήσουν την οργή.

Το υπόβαθρο της έκρηξης ενάντια στην αστυνομική βία είναι συνολικότερο. Πάνω από 300.000 είχαν διαδηλώσει στους δρόμους της Νέας Υόρκης στις 21 Σεπτέμβρη ενάντια στην αδιαφορία των κυβερνήσεων όλου του κόσμου για την -σε οριακά ήδη επίπεδα- κλιματική αλλαγή. Το κεντρικό σύνθημα ήταν “αλλαγή συστήματος, όχι κλίματος”. Ενώ δεν έλειψαν οι εργατικές κινητοποιήσεις και απεργίες όλη τη χρονιά. Οι μεγαλύτερες ήταν οι απεργίες των εργαζόμενων στα φαστ-φουντ και τις άλλες αλυσίδες εστιατορίων. McDonald’s, Burger King, Wendy’s, Domino’s και άλλες εταιρίες, όχι μόνο είδαν τους εργαζόμενούς τους να απεργούν, αλλά και απεργιακές φρουρές που έκλειναν καταστήματα ολόκληρη τη μέρα των κινητοποιήσεων.

όλο τον κόσμο

Σε παγκόσμιο επίπεδο είχαμε πολιτικές αλλαγές και μεγάλα κινήματα ενάντια στην βαρβαρότητα του συστήματος. Εκατομμύρια βγήκαν στους δρόμους της Βραζιλίας ενάντια στο Μουντιάλ καταστρέφοντας την εικόνα της “μεγάλης” αθλητικής φιέστας και ό,τι αυτή συμβολίζει με τα κέρδη των κατασκευαστικών εταιρειών, ολόκληρου του συμπλέγματος επιχειρήσεων που κινείται γύρω από το ποδόσφαιρο, τη διαφήμιση και την οικοδομή που σαρώνουν δικαιώματα και κατακτήσεις.

Για βδομάδες ολόκληρες το Μεξικό συγκλονίστηκε από τις διαδηλώσεις για την εν ψυχρώ εκτέλεση 43 φοιτητών από τη μαφία σε συνεργασία με τις επίσημες αρχές. Χιλιάδες διαδηλωτές, οπλισμένοι με καθρόνια, πέτρες, σφεντόνες και τανάλιες προσπάθησαν στα τέλη Αυγούστου στο Πακιστάν να εισβάλλουν στην κατοικία του Ναουάζ Σαρίφ, του πρωθυπουργού της χώρας.

Η Λιβερία, η Σιέρα Λεόνε και η Γουινέα ήταν οι χώρες που χτυπήθηκαν βαριά από τον ιό του Έμπο-

λα. Καμία κυβέρνηση σε όλο τον κόσμο δεν κατάφερε να αποσυνδέσει τον ιό από τον καπιταλισμό που σπέρνει φτώχεια και θάνατο. Οι νοσηλευτές και οι νοσηλεύτριες στη Λιβερία, οι εργαζόμενοι στα νεκροταφεία στη Σιέρα Λεόνε απήργησαν απαιτώντας εξοπλισμό, μέτρα ασφάλειας, καλύτερους μισθούς και επιδόματα καθώς η ζωή τους έμπαινε σε κίνδυνο.

Στις εκλογές που έγιναν τον περασμένο Μάη στη Νότιο Αφρική, εμφανίστηκε για πρώτη φορά μια δύναμη στα αριστερά του κυβερνώντος Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου (ANC) καταφέροντας να αναδειχθεί σε τρίτο κόμμα με 6,35% και 25 αντιπροσώπους στο κοινοβούλιο. Οι εκλογές έγιναν εν μέσω μιας μεγάλης απεργίας 80.000 εργατών στα ορυχεία λευκόχρυσου η οποία είχε ξεκινήσει από το Γενάρη και είχε μπλοκάρει το 40% της παγκόσμιας παραγωγής λευκόχρυσου - ενός μετάλλου απαραίτητου για την αυτοκινητοβιομηχανία. Είχε προηγηθεί μια 24ωρη πανεθνική απεργία των βιομηχανικών εργατών, με πεν-

τακόσιες χιλιάδες απεργούς, ενάντια στα προγράμματα “καταπολέμησης της ανεργίας των νέων” που εξασφαλίζουν στους εργοδότες τζάμπα εργατικό δυναμικό χωρίς δικαιώματα.

Για τη δημοκρατία που τους στερεί η κινεζική κυβέρνηση ξεσηκώθηκαν οι φοιτητές και οι μαθητές στο Χονγκ Κονγκ κατασκηνώνοντας για μήνες στο κέντρο της πόλης. Το Occupy Central, που κέρδισε τη συμπαράσταση των εργατών, αναβίωσε μνήμες Τιεν Αν Μεν ενώ θύμιζε Ταχρίρ, Ταξίμ και όλα τα κινήματα καταλήψεων των πλατειών.

Εκρήξεις οργής είχαμε και στην Τουρκία ενάντια στην κυβέρνηση του Ερντογάν όλη τη χρονιά. Από το θάνατο του 15χρονου Μπερκίν Ελβάν μέχρι τη μαζική δολοφονία τριακοσίων εργατών στο ιδιωτικοποιημένο ορυχείο της Σόμα.

Διαδήλωση των 100.000 στο Λονδίνο σε αλληλεγγύη με την Παλαιστίνη, 1η Αυγούστου

Διαδηλωτές στην κηδεία του 15χρονου Μπερκίν Ελβάν στην Τουρκία, με τη φωτογραφία της μητέρας του και ένα καρβέλι στα χέρια. Ο 15χρονος χτυπήθηκε με δακρυγόνο ενώ πήγαινε ν' αγοράσει ψωμί.

Ενάντια στον πόλεμο

Εκατοντάδες χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους του Λονδίνου το καλοκαίρι ενάντια στο νέο έγκλημα του Ισραήλ στη Γάζα. Σε μία από τις διαδηλώσεις συμμετείχαν πάνω από εκατό χιλιάδες.

Πολλές και μαζικές διαδηλώσεις δεκάδων χιλιάδων έγιναν την ίδια περίοδο στην Αθήνα, το Παρίσι, το Άμστερνταμ, το Βερολίνο, τη Ρώμη, τη Βαρκελώνη, τη Βιέννη, τη Γενεύη, το Σίνδεϊ, το Μπουένος Άιρες, τη Τζακάρτα, το Ντιπρόιτ, αλλά και όλο τον Αραβικό κόσμο και την Ασία, από την Υεμένη μέχρι τη Ντάκα. Η μεγαλύτερη αντιπολεμική διαδήλωση των τελευταίων χρόνων έγινε και στην Ουάσιγκτον έξω από το Λευκό Οίκο. Πέντε κυβερνήσεις της Λατινικής Αμερικής απέσυραν τότε τους πρεσβευτές τους από το Ισραήλ.

Μετά από δύο μήνες βομβαρδισμών και σφαγών, η ήττα του σιωνιστικού κράτους, η τρίτη μέσα σε πέντε χρόνια, έφερε κύματα χαράς παντού. Ωστόσο, η νέα ιμπεριαλιστική επέμβαση των ΗΠΑ και της καινούργιας “συμμαχίας των προθύμων” στη Μέση Ανατολή, ανέδειξε νέα καθήκοντα για το αντιπολεμικό κίνημα. Από τη μία να ξεκαθαρίσει ότι το αντιπολεμικό Ισλαμικό Κράτος είναι δημιουργήμα των ιμπεριαλιστικών πολέμων και από την άλλη να δώσει μάχη ενάντια στην ισλαμοφοβία που έγινε το χαρτί όλων των κυβερνήσεων για να δικαιολογήσουν τον πόλεμο.

Στην Αίγυπτο, οι προσπάθειες αυτές είχαν να συγκρουστούν με τη δικτατορία του στρατάρχη Σίσι και την άγρια καταστολή της κατά χιλιάδων αγωνιστών της επανάστασης που ανέτρεψε τον Μουμπάρακ. Η διεθνής καμπάνια αλληλεγγύης στη συντρόφισσα Μαχενούρ ελ Μάσρι που νίκησε με την απελευθέρωση της ίδιας και άλλων πολιτικών κρατούμενων από τις φυλακές, ήταν

μια μεγάλη επιτυχία. Το ίδιο και οι νέες διαδηλώσεις του κινήματος στην Ταχρίρ μετά την αθώωση του Μουμπάρακ για τα εγκλήματά του κατά της επανάστασης. Ενώ για πρώτη φορά ο επαναστατικός τύπος έκανε την εμφάνισή του στην ευρύτερη περιοχή με το περιοδικό “Διαρκής Επανάσταση” με πρωτοβουλία επαναστατικών σοσιαλιστικών οργανώσεων από την Αίγυπτο, το Ιράκ, το Λίβανο, το Μαρόκο, τη Συρία, την Τυνησία.

Πρόκληση

Πρόκληση ήταν για το αντιπολεμικό κίνημα όλη τη χρονιά και οι πολεμικές συγκρούσεις στην Ουκρανία. Η ιμπεριαλιστική κόντρα NATO, ΕΕ και Δύσης με τη Ρωσία του Πούτιν για τον έλεγχο της χώρας οδήγησε σε εμφύλιο πόλεμο. Δεν ήταν λίγες οι κινητοποιήσεις ενάντια στις δύο πλευρές.

Δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές κατέβηκαν την περασμένη άνοιξη στους δρόμους της Μόσχας για να διαμαρτυρηθούν για την επέμβαση της χώρας τους στην Ουκρανία, φωνάζοντας συνθήματα από τις αντικυβερνητικές διαδηλώσεις της Πλατείας Μαϊντάν στο Κίεβο και ζητώντας από τον Πούτιν να αποσύρει τα στρατεύματά του από την Κριμαία και την Ανατολική Ουκρανία.

Την ίδια στιγμή, στη δυτική Ουκρανία, οι μητέρες των φαντάρων διαδήλωναν ενάντια στη νέα φιλοδυτική κυβέρνηση απαιτώντας να τους επιστρέψει τα παιδιά τους από τις ανατολικές περιοχές της χώρας.

Δεκάδες χιλιάδες πολιορκήσαν την Σύνοδο του NATO στο Νιούπορτ της Ουαλίας απαιτώντας τη διάλυσή του και προβάλλοντας τον κοινό αγώνα της εργατικής τάξης από την Ουκρανία μέχρι τη Μέση Ανατολή ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους.

Ενάμιση εκατομμύριο στους δρόμους της Μαδρίτης, 22 Μάρτη

Εργατική συνέλευση στη Βραζιλία την περίοδο των διαδηλώσεων ενάντια στο Μουντιάλ

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ – ΠΕΡΑΜΑ

ΤΡΙΤΗ 30/12
κυλικείο δημαρχείου Κερατσινίου 7μμ
Πώς μετατρέπουμε την ήττα τους σε
νίκη του εργατικού κινήματος;
Ομιλήτης: Μιχάλης Πέππας

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΡΙΤΗ 30/12 δημαρχείο 7μμ
Μετριοπαθής, ριζοσπαστική ή αντικαπι-
ταλιστική πρόταση από την Αριστερά;
Ομιλήτης: Μιχάλης Βούλγαρης

ΠΕΡΑΙΑΣ – ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ

ΤΡΙΤΗ 30/12 κοινωνικός χώρος
(Κολοκοτρώνη 32Α) 7μμ
Πώς μετατρέπουμε την ήττα τους σε
νίκη του εργατικού κινήματος;
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

• ΤΡΙΤΗ 30/12 καφέ Δια Χειρός
(Δημητρακοπούλου 41-45) 7.30μμ
2015, χρονιά ανατροπής
Ομιλήτης: Νεκτάριος Δαργάκης
• ΠΕΜΠΤΗ 8/1 καφέ Δολίχη 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΡΙΤΗ 30/12 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
2015, χρονιά ανατροπής
Ομιλήτης: Λένα Βερδὲ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΡΙΤΗ 30/12 καφέ 1968
(Θησέως & Αγ.Πάντων) 7μμ
Πώς μετατρέπουμε την ήττα τους
σε νίκη του εργατικού κινήματος
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Καστρίτση

ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ – ΚΟΛΩΝΟΣ

ΤΡΙΤΗ 30/12 καφέ Ανάδυση
(Σφακτηρίας και Πλαταιών) 7μμ
2015, χρονιά ανατροπής
Ομιλήτης: Παντελής Γαβριηλίδης

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΡΙΤΗ 30/12
καφέ Σκασιαρχείο 11:30πμ
2014, Η χρονιά που έφερε την ανατροπή
Ομιλήτης: Κυριάκος Άλσιουσαβάκης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΡΙΤΗ 30/12 καφέ Quiz 7μμ
Να μετατρέψουμε την ήττα τους
σε νίκη του εργατικού κινήματος
Ομιλήτης: Πέτρος Μπίγκος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΡΙΤΗ 30/12 καφέ
Άνω Πουρναρούσα 7.30μμ
Να μετατρέψουμε την ήττα τους
σε νίκη του εργατικού κινήματος
Ομιλήτης: Μάνος Νικολάου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΡΙΤΗ 30/12 EPT-OPEN 7.30μμ

2015, χρονιά ανατροπής
Ομιλήτης: Οδυσσεάς Κατσούλης

ΒΡΙΑΗΣΙΑ

ΤΡΙΤΗ 30/12 Στέκι για
μια άλλη Πόλη 6.30μμ
2015, χρονιά ανατροπής
Ομιλήτης: Ορέστης Ηλιάς

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΡΙΤΗ 30/12 Στέκι Εκτός Σχεδίου 7.30μμ
2015, χρονιά ανατροπής
Ομιλήτης: Γιώργος Ράγκος

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΡΙΤΗ 30/12 καφέ «3 λαλούν» 7.30μμ
Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μετά την πτώση Σαμαρά
Ομιλήτης: Αλέξης Κούρτης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΡΙΤΗ 30/12 καφέ Τριώτα 7.30μμ
2015, χρονιά της ανατροπής
Ομιλήτης: Βασίλης Μυρονιάς

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

• ΤΡΙΤΗ 30/12 Στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ 7.30μμ
Να μετατρέψουμε την ήττα τους
σε νίκη του εργατικού κινήματος
Ομιλήτης: Βασίλης Μάραντος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 7/1 Στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Βασίλης Μάραντος

ΚΥΨΕΛΗ

• ΤΡΙΤΗ 30/12 καφέ Κοσμικών 7μμ
Να μετατρέψουμε την ήττα τους
σε νίκη του εργατικού κινήματος

Ομιλήτης: Δημήτρης Λυγίζος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 7/1 καφέ Κοσμικών 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Δημήτρης Λυγίζος

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΡΙΤΗ 30/12 καφέ Λα Ροζέ
(Αγ. Νικόλαος) 7μμ
Να μετατρέψουμε την ήττα τους
σε νίκη του εργατικού κινήματος
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη
ΤΕΤΑΡΤΗ 7/1 καφέ Λα Ροζέ
(Αγ. Νικόλαος) 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Μαρία Αλιφιέρη

ΕΞΑΡΧΕΑ

ΤΡΙΤΗ 30/12 καφέ Κούνια 7μμ
Να μετατρέψουμε την ήττα τους
σε νίκη του εργατικού κινήματος
Ομιλήτρια: Έλενα Τζίκα
ΠΕΜΠΤΗ 8/1 καφέ Κούνια 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Έβελιν Βαρελά

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΡΙΤΗ 30/12 Εργατικό Κέντρο 6.30μμ
Πώς μετατρέπουμε την ήττα τους
σε νίκη του εργατικού κινήματος
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΧΑΝΙΑ

ΤΡΙΤΗ 30/12 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ
Οι πολιτικές εξελίξεις
και πώς οργανώνουμε τη συνέχεια
Ομιλήτης: Σεραφεΐμ Ρίζος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΡΙΤΗ 30/12 καφέ Τσίου
(Λαθένους – Καμαράκι) 7.30μμ
Πώς μετατρέπουμε την ήττα τους
σε νίκη του εργατικού κινήματος
Ομιλήτης: Μύρων Μαρκάκης

ΠΑΤΡΑ

ΤΡΙΤΗ 30/12 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Οι πολιτικές εξελίξεις και
πώς οργανώνουμε τη συνέχεια
Ομιλήτρια: Τόνια Λαχανιώτη

ΔΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/1 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Γεωργία Καρακωνσταντινίδου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/1 καφέ Όσσις 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Νίκος Χατζάρας

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/1 καφέ Άνεμος 8μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/1 καφέ Γιώτης 8μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Γιάννης Κούτρας

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/1 καφέ Ροετα 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Μαρία Τσίρμπα

**Εξορμήσεις
με την
εργατική
αλληλεγγυή**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2/1

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ

ΤΑΥΡΟΣ ΗΣΑΠ 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 3/1

ΚΟΥΚΑΚΙ πεζόδρομος Γ. Ολυμπίου 12μ

ΙΛΙΟΝ πλατεία 12μ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ 11.30πμ Πλατεία Κύπρου

ΠΕΡΑΜΑ Πλ. Ηρώων 11πμ

ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 11.30πμ

ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 11πμ

ΝΙΚΑΙΑ Σκλαβενίτης 11πμ

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 12μ

ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ λαϊκή 12μ

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Μετρό Σεπόλια 12μ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ λαϊκή 12μ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ Market In 11.30πμ

ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλατσίου 12μ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ λαϊκή 12μ

ΚΥΨΕΛΗ πλατεία – Γερμανός 11.30πμ

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ πλατεία 11.30πμ Everest

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Εθν.Αντίστασης 12μ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 12μ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 11.30πμ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 11.30πμ

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ πάνω πλατεία 12μ

ΜΑΡΟΥΣΙ Ερμού 12μ

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 12μ

ΒΡΙΑΗΣΙΑ Μετρό Δουκ. Πλακεντίας 12μ

ΠΑΤΡΑ πλ. Όλγας 10.30πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μ

ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 11.30πμ

ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 12μ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ Δημαρχείο 11.30πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ. Επταλόφου 6.30μμ

ΚΑΤΩ ΤΟΥΜΠΑ πάρκο Αγ.Θεράποντα 6.30μμ

ΚΕΝΤΡΟ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 6.30μμ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ λαϊκή της Βούλγαρη 6.30μμ

εργατική αλληλεγγυή

**Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ**

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργγκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδὲ, Νεκτάριος
Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης
Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος
Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος
Μπόλαρης, Έλλη Πανταζοπούλου,
Γιώργος Πίπτας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης,
Δ. Λυγίζος

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatiki@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Διαβάστε
το τεύχος
του περιοδικού
Σοσιαλισμός
από τα Κάτω
που κυκλοφορεί

Όνομα

Διεύθυνση

Πόλη

Τηλέφωνο

Σωματείο - Σύλλογος

Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα
ή στείλτε email στο ergatiki@otenet.gr

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη
δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον
πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια
νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την
εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπο-
ρεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι
εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέ-
ρια τους τον έλεγχο όλου του κοινω-
νικού πλούτου και προγραμματί-
σουν την παραγωγή και τη διανομή
σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανά-
γκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώ-
σεις. Πρέπει να ανατραπεί με την
εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινο-

βουλευτικός δρόμος προς μια τέ-
τοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο
στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη,
όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για
να προστατεύει τα συμφέροντα της
άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη
θα χρειαστεί το δικό της κράτος,
στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία,
στα συμβούλια αντιπροσώπων απ’
τους χώρους δουλειάς και στην ερ-
γατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή
"σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει
ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική
σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο
Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να
επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθε-
στώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτη-
ση του σταλινισμού, της Κίνας και
των άλλων ανατολικών χωρών ήταν

κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστι-
κή ενότητα των εργατών σε όλον
τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικό-
τητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου,
φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.
Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπε-
λευθερωτικά κινήματα που αντιστέ-
κονται στην ιμπεριαλιστική καταπίε-
ση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελει-
ωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενό-
τητα της εργατικής τάξης σε διεθνή
κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη
Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο
Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινι-
σμού, ρατσισμού ή σεξιστικών δια-
κρίσεων που απειλεί να διασπάσει
τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιπουρική πολεμο-
καπηλεία της "δικής μας" άρχουσας
τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα
Έλληνες και Τούρκοι εργάτες ενω-

μένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση
των μειονοτήτων στη Θράκη και τη
Μακεδονία και στα μέτρα αστυνό-
μευσης των μεταναστών.

**ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
της εργατικής πρωτοπορίας**

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευ-
θερώσει τον εαυτό της και όλους
τους καταπιεσμένους μέσα από τη
δική της δράση. Για να κερδηθούν
όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή
την πάλη είναι απαραίτητο να οργα-
νωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητι-
κά τμήματα σε ένα επαναστατικό
σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα
τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους
εργάτες για την επαναστατική προο-
πτική παρεμβαίνοντας στους μαζι-
κούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε
κάθε αντίληψη υποκατάστασης της
τάξης, απ’ όπου και αν προέρχεται.

Πως φτάσαμε
στη σύγκρουση των Δεκεμβριανών;

Στην Ελλάδα του 1944 στις 12 Οκτωβρίου όταν απελευθερώθηκε η πρωτεύουσα η Αθήνα, τα 3/4 για να μη πω τα 4/5 της Ελλάδας ήταν ένα κράτος. Δεν ήταν απλώς ένα κίνημα αντίστασης, είχε δημιουργηθεί ένα λαϊκό κράτος που είχε τους δικούς του θεσμούς. Λαϊκή δικαιοσύνη, λαϊκό στρατό, λαϊκή πολιτοφυλακή, τα πάντα αποφασίζονταν στις συνελεύσεις των χωριών και των πόλεων. Η ψήφος ήταν στα 18 χρόνια από αγόρια και κορίτσια. Για πρώτη φορά υπήρχε συντροφικότητα ανδρών και γυναικών. Είχε φύγει η παλιά αντίληψη της κυριαρχίας του άντρα. Από την άλλη μεριά είχε καθαρίσει και η ύπαιθρος από όλη την λησταρχία που υπήρχε εκείνο τον καιρό. Επομένως το ζήτημα που έμπαινε και ζητάγε ο **Σκόμπι** ήταν «παραδώστε το κράτος σας». Όχι απλώς τα όπλα.

Το ζήτημα τέθηκε άγρια από την αγγλική διοίκηση και την πλειοψηφία της κυβέρνησης **Παπανδρέου**. Σε αυτή συμμετείχαν και 6 Υπουργοί του ΕΑΜ. Μέχρι τις 10 του μήνα «θα παραδώσετε τα όπλα». Η ηγεσία του Κομμουνιστικού Κόμματος κατάλαβε ότι δεν γίνεται αυτό το πράγμα. Στις 17 Νοέμβρη είχε προηγηθεί η σύσκεψη των καπεταναίων του ΕΛΑΣ στη Λαμία όπου όλοι οι καπετάνιοι ήταν κατά αυτής της πολιτικής. Μάλιστα είχαν προτείνει τότε, ο **Άρης ο Βελουχιώτης** και οι υπόλοιποι, να κατέβουν οι αντάρτες στην Αθήνα πράγμα που τους είχε απαγορευτεί από την Συμφωνία του Λιβάνου. Ειρήσθω εν παρόδω, στην Θεσσαλονίκη δεν είχαν πειθαρχήσει οι δυνάμεις του ΕΛΑΣ και μπήκαν στην πόλη, ενώ στη συμφωνία έλεγε να μην μπουν στη Θεσσαλονίκη.

Η ηγεσία του ΚΚΕ ήταν συνδεδεμένη με το σοβιετικό κόμμα και αυτά που λένε ότι δεν είχαν σύνδεση είναι ελαφρά πράγματα. Υπήρχε ολόκληρη ρώσικη αποστολή εδώ πέρα, στην οποία συμμετείχαν και Έλληνες ως Ρώσοι αξιωματικοί, παλιοί Έλληνες της Ρωσίας. Ξέρανε τη γραμμή για να παραδώσουν τα όπλα. Αυτό φάνηκε από την πρώτη διαταγή του **Σιάντου**, ο οποίος από την πρώτη μέρα, πριν ακόμα αρχίσουν τα Δεκεμβριανά από τις 2 του Δεκέμβρη, βγάζει ημερησία διαταγή ότι ανασυγκροτείται η Κεντρική Επιτροπή του ΕΛΑΣ. Η Αθήνα είναι στα πειθαρχικά όρια της Κεντρικής Επιτροπής του ΕΛΑΣ κι όχι του Γενικού Στρατηγείου. Το Γενικό Στρατηγείο διατάσσεται να πάει προς την Ήπειρο, να πάει να χτυπήσει τον Ζέρβα. Ακυρώνει το σχέδιο Μάντακα. Ο Μάντακας ήταν ένας φιλελεύθερος στρατηγός που είχε προσχωρήσει στον ΕΛΑΣ. Ήταν διοικητής των Δυνάμεων της Αθήνας. Σε άσχετο χρόνο, πριν απελευθερωθεί η Αθήνα, είχε κάνει ένα στρατιωτικό σχέδιο για την κατάληψη της Αθήνας. Ο Σιάντος το ακυρώνει και αυτό.

Όταν αρχίζει η Μάχη της Αθήνας ήταν ήδη χαμένη από την ηγεσία. Δεν έγιναν οι αναγκαίες ενέργειες, αμέσως την πρώτη εβδομάδα. Μια επανάσταση κερδίζεται την πρώτη εβδομάδα. Άφησαν ελεύθερη την Λεωφόρο Συγγρού από όπου ερχόντουσαν οι αγγλικές ενισχύσεις. Από κει και πέρα το πράγμα είχε χαθεί. Κι όχι μόνο είχε χαθεί, αλλά όταν κάνανε την Συμφωνία της Βάρκιζας, κάνανε συμφωνία για ολόκληρη την Ελλάδα. Γιατί υπήρχε κι άλλη δυνατότητα τότε, να αποσυρθούν στην γραμμή Θήβας στα

Ο Δ. Λιβιεράτος μιλάει για τον Δεκέμβρη του ‘44

βουνά και από εκεί και πέρα να το συζητήσουνε. Παραδόθηκαν τα όπλα και από τότε πέρασε στην τρομοκρατία της Δεξιάς. Και όχι μόνο της Δεξιάς, αλλά όλου του υπόκοσμου της Κατοχής, των Ταγμάτων Ασφαλείας, των μαυραγοριτών...

Δεν ήταν δυνατόν η ηγεσία να πει στους Πετράλιντες, στους Καλλιθεάτες, στους Καισαριανιώτες «πάρτε τα όπλα σας και πηγαίνετε να τα δώσετε στο Αστυνομικό Τμήμα». Είχε αρχίσει η σύγκρουση από τις 2 του μήνα στο Θησείο. Και φαινόταν ότι ξεκαθαριζόντουσαν τα πράγματα. Θα έλεγα ότι υπήρχε ένας λαϊκός ενθουσιασμός εκείνες τις ημέρες. Άντε να τελειώνουμε μ’ αυτούς! Θα σου πω χαρακτηριστικά ότι πίσω από κάθε ένα που κράταγε ένα ντουφέκι, ήταν κι άλλοι τέσσερις. «Δώσε μου και μένα, ρε συναγωνιστή να ρίξω μια». «Ρε πηγαίνετε σπίτι σας, μην σας βρει καμιά αδέσποτη». Ο κόσμος εκεί, επέμενε. Ήταν μια ιστορική περίοδος που δεν ξανάρχεται εύκολα. Αυτή η ανάταση του κόσμου, δύσκολα την ξαναβρίσκεις. Μόνο σε επαναστατικές καταστάσεις.

Πως αντιμετώπισε ο κόσμος τους φασίστες,
πως αντιμετώπισε τους Άγγλους;

Οι Χίτες του Θησείου ήταν κάτι μηδαμινό. Από την αρχή φάνηκε ότι δεν είχαν καμιά δύναμη, σε δυο τρεις ώρες ήταν ξεκαθαρισμένο το ζήτημα. Με τους Βρετανούς ο κόσμος καταλάβαινε ότι θα χτυπηθούμε. Επανερχομαι σε αυτό που είπα στην προηγούμενη ερώτηση ότι ενώ ο κόσμος ήταν συναδελφωμένος με τους Άγγλους και κυρίως με τις μεραρχίες των αποικιών, πχ τους Ινδούς, δεν είχε βγει ούτε μια προκήρυξη στα αγγλικά να διαφωτίζει τον αγγλικό στρατό τι κάνει στην Ελλάδα. Συλλαμβανόντουσαν αιχμάλωτοι στην οδό Πειραιώς, Ινδοί και άλλοι, και όταν τους ρωτάγανε με ποιον πολέματε απαντούσαν ότι τους είπαν ότι πολεμάγανε τα υπόλοιπα των φασιστών όταν αποσύρθη-

Ο Δημήτρης Λιβιεράτος
είναι συγγραφέας - ιστορικός.
Συμμετείχε στα Δεκεμβριανά
και ήταν επιτελής του 1ου Τάγματος, του 4ου Συντάγματος, της
Δεύτερης Ταξιαρχίας του ΕΛΑΣ.
Μίλησε στον Νεκτάριο Δαργάκη

καν οι Γερμανοί. Η στάση του κόσμου δεν ήταν εχθρική προς τα αγγλικά στρατεύματα γενικά. Μαζί ερχόντουσαν και στις ταβέρνες και παντού. Επομένως για τους Άγγλους που είχαν έρθει πρώτοι, υπήρχε πιθανότητα να μην πειθαρχήσουν. Μιλάμε για την πρώτη εβδομάδα. Τους άλλους που φέρανε από το ιταλικό μέτωπο, δεν είχαν καμιά σχέση. Η διαταγή του Τσώρτσιλ ήταν «αποσύρετε από το ιταλικό μέτωπο όσο και αν κινδυνεύει και ελάτε να καταλάβουμε την Αθήνα». Όπως σου είπα είχε αφεθεί ελεύθερος ο δρόμος από τον Πειραιά προς την Αθήνα να έρχονταν οι ενισχύσεις. Όταν ενισχύθηκαν άρχισαν να βαράνε.

Μπορούσε να νικήσει ο Δεκέμβρης;

Εγώ νομίζω ότι μπορούσε. Ήδη την είχε την Αθήνα. Εκτός από το Θησείο που ήταν οι Χίτες που όμως ήταν αριστερή γειτονιά, το Κολωνάκι που κρατούσαν και ήταν οι πλούσιες κατοικίες, όλη η άλλη Αθήνα είχε περάσει στις λαϊκές επιτροπές. Αυτό πρέπει να το σημειώσουμε. Οι γειτονίες ήταν οργανωμένες, από τις συνελεύσεις που γίνόντουσαν είχαν βγει επικεφαλής οι λαϊκές επιτροπές που ήταν και αυτές ΕΑΜικές. Κατά τη διάρκεια των Δεκεμβριανών η τροφοδοσία, τα συσσίτια, πέρασαν στα χέρια των λαϊκών επιτροπών. Δεν ήταν αμπέλι ξέφραγο η Αθήνα. Στην ουσία, οι γειτονίες είχανε μια διοίκηση από τις λαϊκές επιτροπές που

είχαν βγάλει οι ίδιες.

Πως τελείωσαν τα Δεκεμβριανά;

Με πλήρη καταστροφή. Όχι μόνο καταστροφή έγινε, αλλά συνεχίστηκαν τα λάθη του Κομμουνιστικού Κόμματος που ήταν τραγικά. Διέταξαν οι ελαστικές ομάδες αποσυρόμενες από τις γειτονίες να πάρουν ομήρους. Μεσ στο καταχείμωνο, να πάρουν χιλιάδες ανθρώπους που τους θεωρούσαν δεξιούς, τους πήραν και τους έσερναν στην Πάρνηθα και αλλού. Αυτό ήταν ένα φριχτό λάθος. Σε τι θα σε ωφελούσε ο όμηρος; Λέγανε «για να μην μας βομβαρδίσουν». Σιγά.

Η συνέχιση των λαθών ήταν διαδοχική, έφτανε μέχρι ηλιθιότητας, από στρατιωτική άποψη, οι δυνάμεις που αποσύρονται, για να διασωθούν υποτίθεται και να φτιάξουν μια νέα γραμμή άμυνας, να σέρνουν και χιλιάδες ομήρους. Δεν είχε νόημα αυτό το πράγμα. Αυτό το λάθος το φορτώνουνε μέχρι σήμερα σε όλη την αριστερά.

Πως καταλήξαμε στη Βάρκιζα;

Όταν αποσύρθηκαν οι δυνάμεις του ΕΛΑΣ, στους κεντρικούς δρόμους αναπτύχθηκαν οι αγγλικές μέχρι τη Λιβαδειά, μέχρι τη Λαμία. Οι αντάρτικες ομάδες είχαν αποσυρθεί στα βουνά. Η ηγεσία είχε καταφύγει στα Τρίκαλα και από εκεί και πέρα έστειλε το μήνυμα ότι γίνεται ανακωχή και αρχίζουν οι συζητήσεις που κατέληξαν στη Βάρκιζα και παραδόθηκαν τα όπλα. Να φανταστείς όμως ότι ήταν τόσο αδύναμο το αστικό κράτος ώστε και μήνες μετά την παράδοση των όπλων υπήρχαν περιοχές της Ελλάδας που έβγαιναν αποφάσεις λαϊκών δικαστηρίων.

Τον Απρίλιο είδα εγώ τέτοιες αποφάσεις μακεδονικών δικαστηρίων των λαϊκών επιτροπών. Το κράτος δεν είχε φτάσει ακόμα εκεί. Αλλά η ηγεσία προχωρήσε με την ανακωχή, στην Συμφωνία της Βάρκιζας όπου έγινε άλλο επαίσχυντο λάθος. Δέχτηκε να τιμωρηθούν οι «φυσικοί αυτουργοί» των υποτίθεται εγκλημάτων και απαλλάσσονταν εκείνοι που χαν δώσει τις διαταγές, οι «ηθικοί αυτουργοί», δηλαδή οι ηγεσίες. Αυτό ήταν άλλη συμφορά για τον πολύ κόσμο με την τρομοκρατία που άρχισε μετά το ‘45 που οι συνέπειες ήταν όχι μόνο ενάντια στην αριστερά, αλλά και στη χώρα ολόκληρη. Της οικονομίας της χώρας αφού αδειάζανε τα χωριά από τους αριστερούς, κλείνανε τα μαγαζιά, κλείνανε οι βιοτεχνίες, άρχισε η ερήμωση της υπαίθρου.

Τι θα σήμαινε η νίκη;

Πολλοί από τη δεξιά λένε το επιχείρημα ότι αν είχαμε πέσει στην κυριαρχία του Κομμουνιστικού Κόμματος θα είχαμε ένα καθεστώς σταλινικό, όπως της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας και θα υπέφερε η Ελλάδα. Όχι, υπήρχε και η άλλη περίπτωση. Επειδή η Γιουγκοσλαβία του Τίτο είχε ήδη ουσιαστικά αποστατήσει από τον σταλινισμό. Η ηγεσία η ελληνική ήταν δεμένη με το γιουγκοσλαβικό κόμμα. Μπορούσε να είχαμε μια Βαλκανική συνεργασία, της Ελλάδας, της Γιουγκοσλαβίας, της Αλβανίας. Αντί να είχαμε σταλινισμό στην Βαλκανική, μπορεί να είχαμε την πρώτη μεγάλη σύγκρουση και δεν θα είχαμε το σταλινισμό να μας πιέζει για άλλα πενήντα χρόνια.

ΤΡΟΤΣΚΙ “Προβλήματα της καθημερινής ζωής”

Το 1923, σε μια Ρωσία επαναστατημένη αλλά και βαθιά πληγωμένη από τα χρόνια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, των εξωτερικών επεμβάσεων και του εμφυλίου, ο Λέων Τρότσκι, καλεί εικοσιπέντε μπολσεβίκες εργάτριες κι εργάτες, στην Μόσχα, για να συζητήσουν, γύρω από τις μεθόδους και τις πρακτικές τις μπολσεβίκικης προπαγάνδας.

Γρήγορα οι συζητήσεις ξεπερνούν το αρχικό περιεχόμενό τους κι επεκτείνονται σε μια σειρά πτυχές της καθημερινής ζωής των εργατών στην μετεπαναστατική και μετεμφυλιακή Ρωσία. Για την μάχη ενάντια στις ιδέες και τις πρακτικές της καταπίεσης, στην οικογένεια, στο χώρο δουλειάς και σε κάθε προσωπική σχέση. Ο Τρότσκι, βασισμένος στις συζητήσεις αυτές, δημοσίευσε μια σειρά άρθρων στην Πράβδα. Τα άρθρα αυτά, μαζί με τα στενογραφημένα πρακτικά των συνεδριάσεων, αποτελούν τα δύο μέρη του βιβλίου “Τα προβλήματα της καθημερινής ζωής”.

Γιατί ο Τρότσκι ν' αφιερώνει το χρόνο του σε ζητήματα φαινομενικά δευτερεύοντα, την ανθρώπινη συμπεριφορά, τον αλκοολισμό, τις οικογενειακές σχέσεις, τη διόρθωση του καθημερινού λεξιλογίου, κλπ; Δεν έχει να κάνει με κάποια προσωπική του περιέργεια. Οι εργάτες και οι εργάτριες της Ρωσίας, με τους μπολσεβίκους επικεφαλής, θέλησαν να μεταμορφώσουν την κοινωνία τους, όχι μόνο στον τομέα της παραγωγής, αλλά και σ' εκείνον των ανθρώπινων σχέσεων. Καταλάβαιναν ωστόσο, ότι οι πρακτικές με τις οποίες έπρεπε να συγκρουστούν όπως η γυναικεία καταπίεση, οι θρησκευτικές προκαταλήψεις, η βαναυσότητα στις ανθρώπινες σχέσεις, είχαν βαθιές ρίζες. Η ανατροπή του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής και το χτίσιμο μιας νέας σοσιαλιστικής οικονομίας ήταν απαραίτητες προϋποθέσεις για να αλλάξουν ριζικά οι ιδέες και η καθημερινότητα των ανθρώπων. Χρειάζονταν νέοι κοινωνικοί θεσμοί που θα απελευθέρωναν τη γυναίκα. Αντίστοιχα, χρειαζόνταν οι υλικοί όροι για μια ζωή που δεν θα χρειάζεται να στρέφεται κανείς στο Θεό.

Αυτό δεν σημαίνει ότι η μάχη για έναν καλύτερο τρόπο ζωής αναβάλλεται για όταν θα θριαμβεύσει ο σοσιαλισμός. Κομμάτι της σύγκρουσης με τον καπιταλισμό είναι η μάχη ενάντια στις ιδέες και τις πρακτικές της καταπίεσης: είναι η μάχη για να μη δέρνουν οι άνδρες τις γυναίκες τους όταν гуρίζουν στο σπίτι, για να μην κυκλοφορούν αντισημιτικές ιδέες στο εργοστάσιο, για να μην υπάρχει απάνθρωπη συμπεριφορά και

βρώμικο λεξιλόγιο στην καθημερινή ζωή.

Ο Τρότσκι δεν γενικολογεί στα άρθρα που περιλαμβάνονται στο “Προβλήματα της καθημερινής ζωής”. Μιλάει για τα παραπάνω ζητήματα αναλύοντας την προέλευσή τους και προτείνοντας συγκεκριμένα “μέτρα”. Δίνει μεγάλη σημασία στον εργατικό Τύπο και τι σημαίνει να είναι καλογραμμένος, καλοτυπωμένος, κατανητός, φτάνοντας σε πολλά σημεία, τα συμπεράσματα και οι εκκλήσεις του να αποτελούν διαχρονικά μαθήματα για δημοσιογράφους.

Μιλάει για το νέο, τότε, εργαλείο, αυτό του κινηματογράφου, εργαλείο προπαγάνδας και ψυχαγωγίας, πολύτιμο για το χτίσιμο των νέων ηθών.

Ζητήματα συμπεριφοράς

Μπαίνει σε ζητήματα συμπεριφοράς που μπορεί να φαντάζουν μικρά. Οι εργάτες και οι εργάτριες της Ρωσίας πάλευαν με νύχια και με δόντια για την επιβίωση της επανάστασης, αλλά ταυτόχρονα ασχολούνταν με το φτύσιμο και τα αποτίγαρα στο πάτωμα; Κι όμως, όπως εξηγεί: “Το να ζητάμε από τους πολίτες να μη φτύνουν ή να μην πετάνε αποτίγαρα στις σκάλες και στους διαδρόμους των κτιρίων, είναι ένα «μικρο-

πράγμα», μια ελάχιστη απαίτηση, που έχει ωστόσο μια τεράστια παιδαγωγική και οικονομική σημασία. Το να πετάς αποτίγαρα στο πάτωμα σημαίνει πως περιφρονείς την εργασία του άλλου. Κι αυτός που δεν σέβεται την εργασία των άλλων, δεν δίνει ιδιαίτερη σημασία και στη δική του. Αλλά, για να μπορέσουν ν' αναπτυχθούν τα κοινόβια, θα πρέπει ο κάθε ένοικος, άντρας ή γυναίκα, να προσέχει ώστε η τάξη και η καθαριότητα να βασιλεύουν σ' ολόκληρο το σπίτι”.

Αφιερώνει ένα ολόκληρο κεφάλαιο στο βιβλίο, για να υπερασπιστεί την απόφαση μιας γενικής συνέλευσης εργατών ενάντια στο “βρώμικο” λεξιλόγιο.

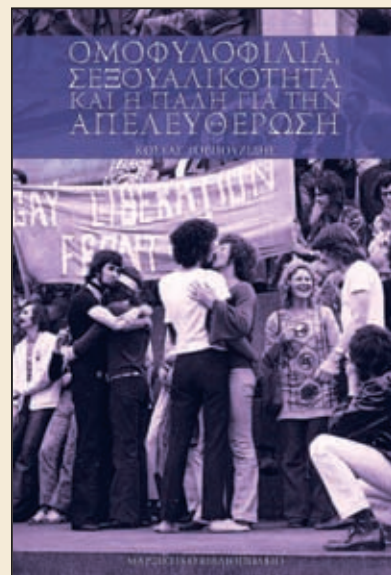
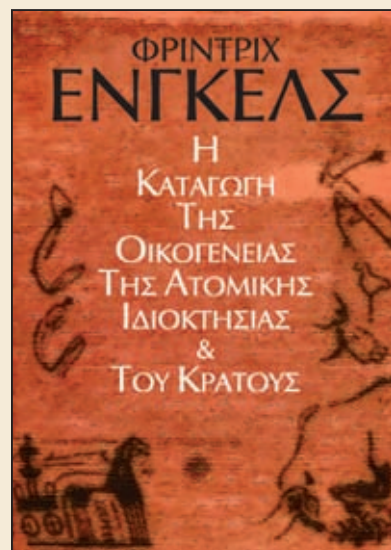
Ο αναγνώστης του “Προβλήματα της καθημερινής ζωής” παίρνει την καλύτερη απάντηση απέναντι στα χιλιοειπωμένα επιχειρήματα, που από τη μιά λένε “άλλαξε πρώτα τον εαυτό σου” κι από την άλλη ότι η αυταρχική και καταπιεστική συμπεριφορά είναι κομμάτι της ανθρώπινης φύσης κι άρα η πραγματική απελευθέρωση δεν μπορεί να επιτευχθεί.

Οι εργάτες και οι εργάτριες της Ρωσίας, όπως μπορούμε να διαπιστώσουμε με τα δικά τους λόγια στο βιβλίο, άλλαζαν τον εαυτό τους, αλλάζοντας την κοινωνία. Πετώντας βαθιά ριζωμένες δεισιδαιμονίες και συνήθειες αιώνων, όχι εύκολα (και μάλιστα τη δυσκολία αυτή την επισημαίνει ο Τρότσκι), αλλά με επιμονή και συλλογικότητα. Τις μάχες αυτές τις έδωσαν οι εργάτες, οι εργάτριες και το κράτος τους, ως σοβιέτ, ως εργοστασιακές επιτροπές, ως τοπικά συμβούλια, ως πολιτιστικοί όμιλοι. Χρειάστηκε η σταλινική αντεπανάσταση για να πισωγυρίσει αυτή η σύνθετη, διαλεκτική προσπάθεια και όσες κατακτήσεις επετεύχθησαν και στο επίπεδο της καθημερινής ζωής.

Απ' τα τέλη της δεκαετίας του '20 μέχρι τη δεκαετία του '70, αυτό το βιβλίο εξαφανίστηκε, όπως εξαφανίστηκε και το πρόσωπο του Τρότσκι από τις φωτογραφίες της επανάστασης. Οι εκφραστές αυτών των ιδεών κυνηγήθηκαν και πολλοί απ' αυτούς εξοντώθηκαν – πολιτικά, ηθικά και βιολογικά. Χρειάστηκε να έρθει μια νέα γενιά ριζοσπαστικοποίησης που έστρεψε το βλέμμα της στις επαναστατικές παραδόσεις του Οκτώβρη. Το 1980, τα “Προβλήματα της καθημερινής ζωής” εκδόθηκαν στα ελληνικά σε μετάφραση του **Λουκά Θεοδωρακόπουλου**, κεντρική μορφή του κινήματος των ομοφυλόφιλων στην Ελλάδα, που πρόσφατα έφυγε από τη ζωή.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Διαβάστε επίσης

Θα τα βρείτε στο μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14
πίσω από Τιάνια-ΡΕΞ
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr

Στροφή Ομπάμα απέναντι στην Κούβα

Ανοιχτή ομολογία αποτυχίας είναι η στροφή της αμερικανικής πολιτικής απέναντι στην Κούβα που ανακοίνωσε λίγες μέρες πριν από τα Χριστούγεννα ο Λευκός Οίκος. “Η αυστηρή αμερικανική πολιτική απέναντι στην Κούβα δεν είχε αποτέλεσμα” δήλωσε ο ίδιος ο Πρόεδρος Ομπάμα. Απέτυχε, με άλλα λόγια.

Οι ΗΠΑ αντιμετώπισαν από την πρώτη σχεδόν μέρα με μεγάλη εχθρότητα την επανάσταση που ανέτρεψε τον Γενάρη του 1959 τη μισητή δικτατορία του Μπατίστα στην Κούβα. Και η εχθρότητα αυτή δεν περιορίστηκε στο εμπορικό και το διπλωματικό επίπεδο: τον Απρίλη του 1961 μια παραστρατιωτική ομάδα

αντικαθεστωτικών Κουβανών εξόριστων (“Μπριγάδα 2506”) που είχε συγκροτηθεί, εκπαιδευτεί και εξοπλιστεί από την CIA αποβιβάστηκε στην Κούβα με στόχο την ανατροπή του καθεστώτος του Κάστρο. Παρά την ανοιχτή αμερικανική υποστήριξη (η αμερικανική αεροπορία βομβάρδισε την Κούβα) ο κουβανικός στρατός χρειάστηκε όλες και όλες λίγες μέρες για να αποκρούσει τους εισβολείς και να διαλύσει την “Μπριγάδα”. Η “Απόβαση στον Κόλπο των Χοίρων”, όπως έμεινε στην ιστορία από το όνομα της περιοχής, κατέληξε σε ένα τεράστιο φιάσκο για την αμερικανική κυβέρνηση.

Παρόλα αυτά οι ΗΠΑ δεν παραιτήθηκαν από τις προσπάθειές

τους να γονατίσουν την Κούβα και να ανατρέψουν το καθεστώς του Κάστρο. Ο πρόεδρος Μπους (ο νεότερος) κατέταξε την Κούβα στις “χώρες που υποθάλπουν την τρομοκρατία”. Αλλά δεν κατάφερε τίποτα.

Αυτή η αποτυχία των ΗΠΑ μετέτρεψε την Κούβα σε μια μόνιμη πηγή έμπνευσης για τα εκατομμύρια των ανθρώπων σε ολόκληρο τον πλανήτη που πάλευαν και παλεύουν ενάντια στον ιμπεριαλισμό. Ο Δαβίδ του Τσε Γκεβάρα και του Φιντέλ Κάστρο αποδεικνυόταν πιο ισχυρός από τον αμερικανικό Γολιάθ.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Ομολογία αποτυχίας

Η στροφή της Κούβας προς την αγορά δεν “έπεισε” τις ΗΠΑ να αλλάξουν στάση απέναντί της. Ακριβώς το αντίθετο έγινε: αντί να χαλαρώσει το εμπάργκο μετά το 1989 έφτασε σε νέα παρανοϊκά επίπεδα. Η κυβέρνηση των ΗΠΑ έφτασε στο σημείο να απαγορεύσει την πρόσβαση στα αμερικανικά λιμάνια οποιουδήποτε πλοίου είχε δέσει σε κάποιο κουβανέζικο λιμάνι μέσα στο προηγούμενο εξάμηνο. Το 1996 επί της προεδρίας του Δημοκρατικού Μπιλ Κλίντον ψηφίστηκε νόμος που ποινικοποιούσε κάθε αμερικανική επιχειρηματική δραστηριότητα στο έδαφος της Κούβας.

Η πολιτική αυτή όμως απέτυχε. Οι αμερικανικές εταιρίες παρέμειναν αποκλεισμένες από την Κούβα. Όχι όμως και οι Ευρωπαϊκές -που έτρεξαν να αξιοποιήσουν τις νέες ευκαιρίες. Και το ίδιο ίσχυε και για τους άλλους μεγάλους “παίκτες” της παγκόσμιας οικονομίας -τις χώρες της Λατινικής Αμερικής, τις χώρες της Ανατολικής Ασίας, τη Ρωσία ή την Κίνα. Αντί για μια απομονωμένη Κούβα αυτό που είχαμε ήταν μια Αμερική ολοένα και πιο ανίκανη να επιβάλλει με τη βία την πολιτική της όχι μόνο πάνω στους ανταγωνιστές της αλλά και στους ίδιους τους συμμάχους της. Από εργαλείο επίδειξης πυγμής ο αποκλεισμός της Κούβας μετατράπηκε σε ένα μνημείο επίδειξης αδυναμίας για τις ΗΠΑ, ένα μνημείο που έρχεται να προστεθεί στις αποτυχίες τους στο Ιράκ και το Αφγανιστάν.

Νέα τακτική

Ο Μπάρακ Ομπάμα είναι ο πρόεδρος που ανέλαβε να διαχειριστεί την ήττα των ΗΠΑ στον “πόλεμο κατά της τρομοκρατίας” που κήρυξε το 2001, με αφορμή την επίθεση της 11ης Σεπτεμβρη, ο Τζορτζ Μπους. Διαχείριση της ήττας, φυσικά, δεν σήμαινε ποτέ ότι η Αμερική είναι διατεθειμένη να υποστεί την πολιτική της ιμπεριαλιστικής καταδυνάστευσης του πλανήτη. Αλλά σημαίνει ότι είναι αναγκασμένη να αλλάξει μεθόδους, να προσαρμοστεί στο εφικτό. Η επαναπροσέγγιση με την Κούβα είναι κομμάτι αυτής της νέας τακτικής.

Για το κίνημα που συμπαραστάθηκε όλα αυτά τα χρόνια στον λαό της Κούβας η υποχώρηση των ΗΠΑ είναι, ασφαλώς, μια νίκη. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι οι ΗΠΑ έχουν γίνει “καλύτερες”.

Η επανάσταση που ανέτρεψε στις αρχές του 1959 τη δικτατορία του Μπατίστα είχε την λαϊκή υποστήριξη και αυτό ήταν το “μυστικό” της εχθρότητας των ΗΠΑ. Οι ΗΠΑ δεν μπορούσαν να ανεχθούν ένα καθεστώς που είχε ανατρέψει με μια ένοπλη εξέγερση έναν δικό τους άνθρωπο, όπως ήταν ο Μπατίστα. Ο έλεγχος, όμως, της κοινωνίας έμεινε μέσα στα πενήντα πέντε χρόνια που έχουν περάσει από τότε πάντα στα χέρια ενός μικρού κύκλου γύρω από τον Φιντέλ Κάστρο. Η Κούβα ποτέ δεν έγινε πραγματική δημοκρατία, ακόμα και όταν ονομάστηκε «σοσιαλιστική».

Ο ίδιος ο Φιντέλ Κάστρο, τους πρώτους μήνες της εξουσίας του, δήλωνε ανοιχτά ότι η επανάσταση δεν ήταν κομμουνιστική: “Ξέρω ότι ο κόσμος πιστεύει ότι είμαστε Κομμουνιστές”, έλεγε το 1959, “αλλά το έχω πει πολύ καθαρά, δεν είμαστε Κομμουνιστές”. Και οι σχέσεις του “Κινήματος της 26 Ιούλη” με το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κούβας (που είχε υποστηρίξει τη δεκαετία του 1940 τον Μπατίστα) ήταν στην αρχή ψυχρές.

Αυτό που έσπρωξε το καθεστώς του Κάστρο στον “σοσιαλισμό” ήταν η εχθρότητα των ΗΠΑ. Αλλά ο “σοσιαλισμός” στον οποίο εξωθήθηκε ήταν ο “υπαρκτός σοσιαλισμός” της “Σοβιετικής Ένωσης” του Χρουστσόφ και του Μπρέζνιεφ -ένα αυταρχικό καθεστώς κρατικού καπιταλισμού. Η Κούβα ήταν μια φτωχή χώρα που στηριζόταν σχεδόν αποκλειστικά στις εξαγωγές ζάχαρης την εποχή του Μπατίστα. Και έμεινε μια πάμφτωχη χώρα που στηριζόταν στις εξαγωγές ζάχαρης -τόρα προς την ΕΣΣΔ- στα χρόνια του “σοσιαλισμού”.

Και δεν ήταν μόνο αυτό: το πρώτο πράγμα που απαίτησαν οι νέοι του προστάτες από τον Κάστρο σαν αντάλλαγμα για την υποστήριξή τους ήταν η εγκατάσταση ρωσικών πυρηνικών πυραύλων στο έδαφός της. Το απο-

Και τώρα;

τέλεσμα ήταν μια κρίση στις σχέσεις ανάμεσα στη Ρωσία και τις ΗΠΑ που έφερε την ανθρωπότητα ολόκληρη στα πρόθυρα μιας πυρηνικής σύρραξης. Ο πόλεμος αποφεύχθηκε κυριολεκτικά στο παρά πέντε με την υποχώρηση της Ρωσίας.

Άνοιγμα στην αγορά

Η κατάρρευση του “υπαρκτού σοσιαλισμού” το 1989 άφησε την Κούβα, χωρίς διεθνείς “προστάτες” και χωρίς αγορές για τα προϊόντα της. Η κρίση που ακολούθησε ανάγκασε την ηγεσία της να αναζητήσει διέξοδο σε μια νέα στρατηγική που ακούει στο όνομα “άνοιγμα της οικονομίας στη διεθνή αγορά”. Το 1995 οι αυστηροί νόμοι που περιόριζαν την συμμετοχή ξένων κεφαλαίων στις επιχειρήσεις που λειτουργούσαν στην Κούβα καταργήθηκαν.

Το 2006 ο Φιντέλ Κάστρο αποσύρθηκε και η εξουσία πέρασε στον αδελφό του Ραούλ. Ο Ραούλ συμμετείχε από την αρχή,

μαζί με τον Φιντέλ, στο κίνημα της 26 Ιούλη που ανέτρεψε το 1959 τον Μπατίστα. Από το 1959 μέχρι το 2006 ήταν ο πραγματικός αρχηγός του στρατού. Έτσι εξασφαλίστηκε η συνέχεια του καθεστώτος Κάστρο ενώ παράλληλα επιταχύνθηκε το άνοιγμα προς την αγορά.

Σήμερα, με την προσέγγιση

Ραούλ Κάστρο-Ομπάμα, αυτό το άνοιγμα θα πάρει μεγαλύτερη ώθηση. Μοιάζει αντιφατικό, αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα: οι εργάτες και οι αγρότες της Κούβας άντεξαν απέναντι στο εμπάργκο του αμερικανικού ιμπεριαλισμού, αλλά χρειάζεται να δώσουν μάχες ενάντια στα αφεντικά στην ίδια τους τη χώρα.

Διαβάστε επίσης

Θα το βρείτε στο
**μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο**

Φειδίου 14
πίσω από Τιάνια-ΠΕΞ
τηλ. 2105247584
www.marxistiko.gr

Εκατοντάδες γιόρτασαν την Αλληλεγγύη

Μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες κράτησε η γιορτή της Εργατικής Αλληλεγγύης στο Ρομάντσο κλείνοντας με ένα τρομερό live μια πραγματικά ανατρεπτική χρονιά συνεχιζόμενων αγώνων.

“Δεν πρόκειται απλά για μια εφημερίδα, αλλά για ένα εβδομαδιαίο μανιφέστο των αγώνων του λαού μας”, τόνισε στο χαιρετισμό του ο Παναγιώτης Καλφαγιάννης πρόεδρος της ΠΟΣΠΕΡΤ ενώ στον ίδιο αγωνιστικό τόνο ο Μανώλης Σταθόπουλος από τους Σχολικούς Φύλακες έκλεισε τον χαιρετισμό του δίνοντας όρκο τιμής πως δεν θα σταματήσουν μέχρι να γυρίσουν στις δουλειές τους.

Μαζί μας βρέθηκαν εκατοντάδες εργαζόμενοι και νεολαίοι, δίνοντας αγωνιστικό παρών στη γιορτή της εφημερίδας των αγώνων.

“Με τα παιδιά, τους συναδέλφους από την Εργατική Αλληλεγγύη είμαστε μαζί στο δρόμο και θα συνεχίσουμε να παλεύουμε για την αλήθεια, να αποτυπώνουμε τον κόσμο που αγωνίζεται στο δρόμο”, ανέφερε η Τατιάνα Μπόλαρη από την Ένωση Φωτορεπόρτερ Ελλάδας υπογραμμίζοντας τη σημασία του συγκινητικού αγώνα των καθαριστριών.

Συγκινητική ήταν η παρουσία Σύριων προσφύγων από το Σύνταγμα που στο σύντομο χαιρετισμό τους κέρδισαν το χειροκρότημα όλων.

“Όσοι φύγαμε από τη Συρία είδαμε το θάνατο πρόσωπο με πρόσωπο. Φτάνοντας στην Ελλάδα μέναμε έκ-

πληκτοι γιατί συνειδητοποιήσαμε ότι δεν υπάρχουν ούτε οι πιο απλές υποδομές για να μπορούν οι πρόσφυγες να έχουν αξιοπρεπείς συνθήκες ζωής. Αποφασίσαμε να πάμε στο Σύνταγμα απέναντι από το κοινοβούλιο για να ζητήσουμε δικαιώματα σαν πολιτικοί πρόσφυγες και όχι σαν παράνομοι μετανάστες όπως θέλανε να μας παρουσιάσουν. Μείναμε εκεί για 24 μέρες κάτω από τη βροχή, με πάρα πολύ κρύο, για τα παιδιά και τις γυναίκες και τους μεγαλύτερους. Καταφέραμε να πάρουμε κάποιες διαβεβαιώσεις για τα χαρτιά μας, να βρούμε στέγη για τους περισσότερους, ειδικά για τις μητέρες με τα παιδιά, τις οικογένειες και τους μεγαλύτερους και περιμένουμε από την ελληνική κυβέρνηση τις επόμενες μέρες απαντήσεις σχετικά με τα πλήρη δικαιώματά μας και τα ταξιδιωτικά έγγραφα που ζητάμε.

Και νομίζουμε πως δεν θα φτάναμε ποτέ ως εδώ αν δεν είχαμε την αλληλεγγύη και την στήριξη από όλους εσάς που σταθήκατε στο πλευρό μας για να περάσουμε όλη αυτή την ιστορία. Θέλουμε να πούμε ένα τεράστιο ευχαριστώ σε όλον αυτό τον κόσμο που βρέθηκε στο πλευρό μας για την τεράστια συμπαράσταση που μας δείξατε”, τόνισε ο Γκασάντ.

Αυτονόητο

“Πράξαμε το αυτονόητο”, σχολίασαν μέλη των Empty Frame, του συγκροτήματος που αρνήθηκε να παίξει στην υποκριτική γιορτή του Καμίνη για τη μέρα του Μετανάστη στις 13/12 διαμαρτυρόμενοι για την επίθεση στους Σύριους του Συναγματος, που βρέθηκαν στη γιορτή της ΕΑ.

“Γιορτάζουμε σήμερα γιατί φτάνουμε στο τέλος μιας χρονιάς που

είχε όλες αυτές τις μάχες.

Είμαστε χαρούμενοι γιατί όλοι μαζί, το εργατικό κίνημα και το κίνημα της νεολαίας, με όλους τους αγώνες της χρονιάς που πέρασε, φέραμε την κυβέρνηση κολλημένη στον τοίχο να ψάχνει τους 180. Και ξέρουμε πως θα συνεχίσουμε μέχρι να ρίξουμε την κυβέρνηση, μέχρι να πάρουμε τις τύχες μας στα χέρια μας.

Είχαμε πει πως το 2014 θα ήταν χρονιά ανατροπής. Λίγο πριν τελειώσει, φτάνουμε στην ανατροπή της μισητής κυβέρνησης. Την επόμενη χρονιά έχουμε να κάνουμε σίγουρο πως η ανατροπή αυτή θα είναι πιο βαθιά, θα είναι αντικαπιταλιστική”, τόνισε στο χαιρετισμό εκ μέρους της συντακτικής επιτροπής της Εργατικής Αλληλεγγύης η Έλλη Πανταζοπούλου.

Λίγο αργότερα μετά το εξαιρετικό φαγητό των δεκάδων συντρόφων που είχαν βάλει το “χεράκι” τους συνεισφέροντας με μοναδικές γεύσεις στη γιορτή, ξεκίνησε η μουσική.

Τρομεροί οι Penny Dreadfull, καθήλωσαν το κοινό με την γεμάτη ένταση μουσική τους. Αμέσως μετά οι Illegal Operation με ένα σκοτεινό συνδυασμό μπλουζ, funk και garage έδειξαν γιατί θεωρούνται μια από τις σημαντικότερες μπάντες της ηλεκτρικής σκηνής της Αθήνας, ενώ στο τέλος ο Αλέξης Καλοφωλιάς ανέβηκε μαζί τους στη σκηνή με τη φουσαρμόνικά του. Το πάρτυ έκλεισε με τον Dj Andrew Banner να τα δίνει όλα μέχρι τέλος σε ένα δυνατό hard-tech house πρόγραμμα.

Κυριάκος Μπάνος

χη με μια κυβέρνηση που παραπαίει και δεν έχει που να στηριχθεί, εμείς θα είμαστε οι νικητές. Θα νικήσουμε!

Ειρηναίος Μαράκης

Και στα Χανιά

Ρεμπέτικο γλέντι για την οικονομική ενίσχυση της εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 21 Δεκέμβρη στον χώρο της ελεύθερης και αυτοδιαχειριζόμενης ΕΡΑ Χανίων.

Το γλέντι ξεκίνησε το μεσημέρι και κράτησε μέχρι το βράδυ με τους Κώστα Καλύβα και Νίκο Μπλαζάκη στα μπουζούκια και τους τζουράδες και την παρέα τους στις κιθάρες. Στο γλέντι συμμετείχαν εργαζόμενοι και αλληλέγγυοι της ΕΡΑ

Χανίων, αγωνιστές από τα κινήματα και τους χώρους δουλειάς που παρεμβαίνουν τα συνεργεία της Εργατικής Αλληλεγγύης, διασκεδάζοντας και συζητώντας πολιτικά κάνοντας πράξη το σύνθημα “παλεύουμε μαζί, γλεντάμε μαζί”. Μάλιστα, η επιλογή να πραγματοποιηθεί το γλέντι της ΕΑ στον χώρο της ΕΡΑ, αποτέλεσε ένα γεγονός σταθμό για το εργατικό κίνημα της πόλης, εκφράζοντας την χωρίς όρους αλληλεγγύη των εργαζομένων στην ΕΡΤ και κόντρα σε κάθε προσπάθεια υποβάθμισης του αγώνα τους. Όλοι φύγαμε από το γλέντι πιο αισιόδοξοι, περισσότερο δυνατοί ότι στην μά-

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ Στόχος 120.000€

Στα 107.370 ευρώ σκαρφάλωσε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης με τα 14.820 ευρώ που συγκεντρώθηκαν τις προηγούμενες δύο βδομάδες. Η γιορτή της Εργατικής Αλληλεγγύης στις 20 Δεκέμβρη στο Ρομάντσο εκτός από μαζική συμμετοχή και πολύ κέφι, έδωσε και μια δυνατή ώθηση στην εξόρμηση που συνεχίζεται και τις επόμενες βδομάδες για να πιάσουμε και να ξεπεράσουμε τον αρχικό στόχο των 120.000 ευρώ.

Ευχαριστούμε την ΟΕΝΓΕ και την ΠΟΣΤ που ενίσχυσαν αγοράζοντας προσκλήσεις για την γιορτή καθώς και τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συγκέντρωσαν 386 ευρώ από γλέντι στα Χανιά και άλλα 900 περί-

που ευρώ από εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους και γειτονιές όλες τις προηγούμενες μέρες. Ευχαριστούμε επίσης όλες και όλους που γράφτηκαν συνδρομητές στην εφημερίδα, είτε ενίσχυσαν προσωπικά: 300 ευρώ Νίκος Θ., από 250 ευρώ Γιάννης Σ. και Ηλίας Σ., Γιώργος Τ. 200, από 100 ευρώ Θανάσης Σ., Κατερίνα Μ., Έλλη Μ., από 50 ευρώ Χρήστος Α., Φωτεινή Τ., Μυρτώ Μ., Δάνος Π., από 40 ευρώ Μύρωνας Μ. και Μαρία Β., από 20 ευρώ Λεωνίδα Β., Άρτεμις Χ., Δημήτρης Τ., Βασίλης Κ., Μαρία Α., Γιάννης Π., Δήμητρα Κ., Φωτεινή Α., Σωκράτης Τ., από 15 ευρώ Μιχάλης Κ. και Χρήστος Ζ., από 10 ευρώ Λίτσα Α., Δημήτρης Μ., Αγγελική Κ., Ράνια Κ., Μαριάννα Χ., Κέλυ Γ., Κωνσταντίνα Τ., Κώστας Κ., Γιώτα Γ., Μιχάλης Θ. και Μανώλης Σ.

ΡΟΜΑΝΤΣΟ Ένας χώρος με ιστορία

Μια σημαντική υποσημείωση για το Ρομάντσο, το χώρο που φιλοξένησε τη γιορτή της Εργατικής Αλληλεγγύης έστειλε ο ιστορικός Δημήτρης Λιβιεράτος.

Αγαπητοί σύντροφοι της Εργατικής Αλληλεγγύης, για την ιστορία θα ήθελα να συμπληρώσω μερικά στοιχεία για το ΡΟΜΑΝΤΣΟ. Το κτήριο κατασκευάστηκε από την Επιχείρηση Γιάννη Πετσόπουλου για να τοποθετήσει τα πρώτα κυλινδρικά τυπογραφικά πιεστήρια στην Ελλάδα. Με μεγάλες τζαμαρίες να βλέπουν οι περαστικοί τη λειτουργία του. Σ’ αυτό το τυπογραφείο εκδόθηκαν οι πρώτες αντιπολιτευτικές μελέτες στη γραμμή του ΚΚΕ το 1945-46 από τον Γιάννη Πετσόπουλο και την ομάδα του.

ΣΕΚΕ

Ο Γιάννης Πετσόπουλος είχε τη μεγαλύτερη επιχείρηση Χάρτου στην Ελλάδα και έφερνε χαρτί για όλες τις ανάγκες. Ήταν από τους πρώτους του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος στην Ελλάδα το 1918. Αυτό που αργότερα, επί Παντελή Πουλιόπουλου Γραμματέα το 1924 έγινε ΚΚΕ. Ο Πετσόπουλος διεφώνησε και διεγράφη. Ασχολήθηκε με το εμπόριο και έγινε ο μεγαλύτερος επιχειρηματίας Χάρτου στην Ελλάδα. Τα χρόνια του 1930 επέστρεψε σαν μυστικό μέλος του ΚΚΕ, σε επαφή μόνο με το Πολιτικό Γραφείο. Στην Κατοχή τροφοδότησε με χαρτί ένα μεγάλο μέρος του Αντιστασιακού Τύπου.

Το 1945 ήταν επικεφαλής της Ομάδας των καπεταναίων και μελών που πρώτοι μετά την Κατοχή διαγράφηκαν από την ηγεσία του ΚΚΕ μετά την ήττα του Δεκέμβρη και την Συμφωνία της Βάρκιζας. Έχω φωτοτυπίες αυτών των πρώτων βιβλίων που εκδόθηκαν εκεί στην Αναξαγόρα.

Μετά το 1948 πέρασε στην ιδιοκτησία Θεοφανόπουλου και εκεί τυπωνόταν το εβδομαδιαίο οικογενειακό περιοδικό ΡΟΜΑΝΤΣΟ του οποίου έχει μείνει και η ταμπέλα.